

Frank Luluja

Abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy Wedekind elrontotta főművét, a *Lulut*, átírta, többször is, hogy megjelenhessen, és átírta újból, hogy eljátszhasák színpadon, és átírta megint, a színpadi tapasztalatok hatására, és átírta újfent, amikor betiltották, és átírta akkor is, amikor egy újabb kiadás számára egyesíteni akarta a két ágra szakított ösfolyamot, és eleve megváltoztatta a címet (így lett a *Pandora szelencéjéből* először *A Föld szelleme*, és az „egy szörnytragédia” helyett az állt alatta, hogy „színpadi kézirat”, a párizsi német kiadó iránti megértésből és túlzott óvatosságból, majd később a második részhez újból elővette az eredeti címet, de már nem tette hozzá a műfaji megjelölést, ám az első részt az ősbemutatón már mint *burleszket* minősítette a színpad Lipcsében 1898-ban a meghívott munkásközönség számára, és így tovább, és így tovább); a századforduló nagyközönsége és irodalmi közveleménye ebben az (elrontott, bár továbbra is sok szempontból zseniális) formában ismerte meg a művet, melyet - hiába volt a szerzői óvatosság - folyton botrányok kísérték, és bukás bukást követett; szóval abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy Wedekind elrontotta főművét, a *Lulut*, mondom, mert ritkán ajándékozott meg a sors akkora élménnyel, mint amikor Peter Zadek elképesztő hamburgi előadását látva elolvastam, később pedig lefordíthattam Wedekind művét, mely mint egy tökéletesen zárt fiolában (szelencében), hála Wedekind kissé fősvény leányának, Kadidjának, aki óvatosan eltette, és hetvenéves Hamupipőke-álomba ringatta a posztumusz kéziratot, mely majdnem száz évig lapult meg így Benjamin Franklin Wedekind kissé szalkás betűivel és különös helyesírásával együtt, melyen alig látni javítást, melyet mintha egy lendülettel írt volna a huszonnyolc éves szerző, döbbenetesen megőrizte eredeti ízét és illatát, friss maradt, mint egy növény, vagy mint egy virgonc kölyökkutya, telve őserővel, az önkifejezés őseréjével, egy huszonnyolc éves férfi elképesztően merész, belső gátak és írói öncenzúra nélküli megnyilvánulásaival, azzal a mérhetetlen önelleplezés-sel, amelyet a forma magabiztossága leplez el csupán, és originális világlátással, mely a szemünk láttára születik, egy élő alakban lesz szemlelhető; tehát abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy az elemzésnek, a reflektáló észnek, az okosságának még nem volt ideje bepiszkolni ezt a kéziratot, mely - elnézést a nagy szavakért - úgy tökéletes, ahogy van.

Naplójából kiderül, hogy 1892. június 12-én ötlött eszébe a *rémtragédia* (akkor még így nevezte) ötlete Párizsban, ahol 1891 decembere óta élt, miután Svájcban és Németországban hol újságíróként, hol a Maggi cég reklámfőnökeként, hol különböző lapokban verseket, novellákat publikálva kereste kenyerét (Lipcse, Zürich, Berlin, München a főbb állomások), és összeütközésbe került az apjával, aki tisztességesebb foglalkozást kívánt volna neki (ahogy az meg van írva). Még annyit kell tudnunk, hogy 1891 áprilisában fejezte be *A tavasz ébredését*. Tudós Wedekind-kutatók megjegyzik, hogy Párizsban, egyéb hatások mellett (francia kortárs irodalom és kortárs francia prostituáltak, valamint német emigráns művészkörök és emigráns német prostituáltak), egy Félicien Champsaur nevű szerző *Lulu* című egyfelvonásos pantomimja hathatott írónkra, melyben (nagy sikerrel játszták 1888 októberétől) fellépett Arthur Schopenhauer mint *savant burlesque* (burleszk bölcs), Lulu mint *clownesse danseuse* (táncoló bohóclány) és Arlequin, a piperkőc. Egyéb világirodalmi hatásokról most ne beszéljünk (a mű első címe Astarte lett volna egy párizsi egyiptológus ismerősével beszélgetve bukkant ennek az anyaisztennőnek a nyomára, akinek a fallosz volta szimbóluma, és *Aserának* is nevezték; a második

latolgotott cím az lett volna, hogy *Schönheit und Sünde, Szépség és bűn*). Az első felvonással 1892 decemberében készült el, a második-harmadik felvonással 1893-ban, és a negyedik felvonás utolsó mondatát 1894. január 3-án vetette papírra. Ekkora kéziratot elviszi Emma Herweghhez, a költő özvegyéhez korrektúrára és egy kis baráti tanácsadásra (hasonlóan Brechthez, ő is sokat köszönhet a női konzultánsoknak, és ezt ő sem tagadja le; hasonlóan Brechtéhez, az ő felesége is fellépett a darabjaiban, bár jobban tennénk, ha a tényeknek megfelelően ezt a hasonlatot megfordítanánk, és ez nyilván Brechtnek sem lenne ellenére, tehát szögezzük le egyszerűen, ennyi elegendő is erről, hogy Brecht Wedekind nélkül nem lenne Brecht). 1893 tavaszán elkészül az ötödik felvonás egy töredékével, majd amikor 1894 januárjában Londonba utazik, Emmy de Némethyre bízta megőrzésre a kéziratot, s az ötödik felvonást londoni tartózkodása alatt fejezi be. (A Jack-motívumot egyébként állítólag Krafft-Ebing *Psychopathia Sexualis* című könyvéből merítette.) 1894. április 14-én azt írja Armin bátyjának, hogy „új szomorújátékom, a »Pandora szelencéje« valószínűleg Párizsban jelenik meg”. Végül 1894 július-augusztusában az utolsó felvonást is beledolgozza a műbe. És: *könyvdrama*, írja rá mint afféle védjeligét, tudván tudva, hogy nem egykönnyen léphet át az ingyenc irodalmi elit szűk körén a tágasabb rivaldafénybe. Mulatságos részlet, hogy az ősbemutató közönségét Wedekind szándékosan nem az irodalmat és színházat kedvelő polgári közönség, hanem a szervezett munkásság köréből toborozta, magát amúgy sem érezte az irodalmi élethez tartozónak, és szerette volna, ha írásai sem képezik az irodalmi élet részét. A bemutató munkásközönsége nagyon meg volt elégedve a darabbal, azt „az elrothadt polgárság elleni szocialista tiltakozás”-nak látta, Lulut pedig „korbácsát suhogató proletárnő”-nek. (Az adatokat részben Hartmut Vinçonnak a hamburgi előadás műsorfüzetében közölt tanulmányából vettem.)

Innentől kezdve megbolondulnak a tények. Ha meg akarjuk érteni, hogy ez a zseni hol szúrta el a dolgot, akkor egy kis időrendi táblázatra van szükségünk. Tehát az első változat, az ötfelvonásos *Pandora szelencéje* 1894-ben készült el. Ennek első két felvonása után Wedekind beleékelte egy új harmadik felvonást (állítólag Alexandre Dumas *Kean, avagy a zseni* és a *szenvedély* című, 1892-ben az Odéonban látott előadásától meghihetve), és az eredeti harmadik felvonásból így lett a negyedik felvonás, és ez *A Föld szelleme* (műfaji megjelölése: *színpadi kézirat*), amely megjelent Párizsban 1895-ben, és pedig Albert Langen párizsi kiadójánál. Csak 1901-ben jelent meg a mű elé később illesztett állatszeliítő Prológus (amelyet egyébként a lipcsei ősbemutató tizedik előadása után, 1898. június 24-én írt, mar színházi tapasztalatait is - ő játszotta Schönt - feldolgozva benne). A *Pandora szelencéje* viszont 1902-ben jelent meg az Insel című folyóiratban, oly módon, hogy az eredeti negyedik-ötödik felvonást (a párizsi és a londoni színt) kiegészítette egy kezdő (berlini) felvonással, majd ugyanez a darab 1904-ben megjelent Bruno Cassirer kiadójánál, Berlinben. 1905-ben jelent meg *A Föld szelleme* mottóval és prológussal együtt már ilyen címen: *Lulu. Drámai költemény két részben. Első rész. A Föld szelleme* - miközben vadul forogtak a különböző bíróságok gépezetének kerekerei, és hol elítélték erkölcsrombolásért a szerzőt, hol felmentették. 1906-ban aztán a második rész, a *Pandora* újabb átdolgozását jelentette meg, egy frissen írt előszóval együtt, amelyben a bírósági ítéleteket is taglalja, ugyancsak Cassirernél, Berlinben, majd egy folyóiratban. 1910-ben jelent meg a *Prológus egy könyvkereskedésben*, mely a második részhez, vagyis a *Pandora szelencéjéhez* tartozik. 1911-ben még egy színpadi átdolgozása jelenik meg a *Pandora szelencéjének* Georg Müllernél, A második mű ősbemutatója 1902-ben volt, később csak zárt előadásokra került sor (volt, amelyikben a mű nagy védelmezője, Karl Kraus is fellépett), és a bírósági

határozat értelmében csak az 1906-os változatot volt szabad bemutatni. (Ha ezt még követni tudja valaki, akkor most kapaszkodjon.) 1913-ban a két művet összeolvastva Wedekind készített egy újabb színpadi változatot is, *Lulu* címmel, öt felvonásban, prológussal. De akármilyen bonyolultnak tetszik is ez a genealógia, az tökéletesen tisztán látszik (és tudományosan ellenőrizhető), hogy hol szúrta el. Illetve az, hogy mivel. A túlflektálással. (Amire csak részben mentesség, hogy folytonosan védekezésre és önigazolásra volt kényszerítve - hogy meghajolt, részben a bíróságok, részben a kortárs színpadi ízlés előtt.)

A *Föld* szellemének harmadik felvonása (a rátét) egy olyan jelenet, amelyben mintegy spirituálisan összefoglalódik - Alwa, Wedekind latens (és virtuális) alteregója révén, valamint azáltal, hogy Lulut sikeres táncosnőként (művésznőként) és (sajnos) *femme fatale*-ként látjuk viszont - az előző két felvonás (illetve az egész mű) *mondanivalója*. A szerző úgy érzi, hogy explicitté kell tennie magát. Most arról nem beszélek, hogy elég rosszul (bár nagyon-nagyon tehetségesen) húzza meg és írja át a saját szövegét. A büchnerianus szó- és képsűrítvények (amelyekből annyit ráz ki a szmokingja ujjából, amennyit akar) ellene hatnak a mű eredendő lélegzetvételének (ez pontosan ellenőrizhető az ősváltozatban). Minden egyes beleírás és tömörítés ellene hat az eredeti mű szenvedélyes, démoni, reflektálatlan érzékiségének. Sajnos mindenki egyformán szellemes lesz benne, mindenki ugyanazon az egy wedekindi-büchneri nyelven szólal meg ettől fogva, és megszaporodnak az utalások a korabeli kulturális élet aktuális eseményeire és ezoterikus tényeire. Különös modorosság lesz úrrá minden szereplőn, az önkifejezés állandó szellemi kényszere. De a jelenetek belső húzása és rövidítése nem olyan nagy tragédia, Wedekind darabja tényleg elég hosszú, és a valóban pragmatikus szempontoknak mindig van színházi értéke. Három egyéb szempontot mondok, ami miatt ez a betét rosszat tesz a műnek. Az első, hogy megszakad a három halál természetes ritmusa. Az eredetiben ugyebár minden felvonás végén meghal valaki (Goll, Schwarz, Schöning) - másként és másért, de szükségszerűen és gyönyörűen. (Ha a gyilkosság és öngyilkosság, valamint egy gutaütés lehet gyönyörű - ami gyönyörű egyébként, az mindig az életben maradtak [elsősorban Lulu] reakciója: a kiszámíthatatlansága, az egyszerűsége, a sorsszerűsége révén.) Itten viszont látjuk Alwát (és ez mára második ellenvetésem), aki mint író, egy pillanatra egyedül maradván Lulu öltözőjében, azt latolgatja, hogy mi lenne, ha megírná Goll és Schwarz halálát, miért és hogyan kellene tennie, hogy ne őt vonják felelősségre azért, mert egyáltalán meg merte írni (vagy mert megtörtént). Nyilvánvaló, hogy itt Wedekind a saját dilemmáiba enged túlflektált bepillantást. (Abból is látszik a dilemma egyébként, hogy hol túlírtta, hol túlhúzta ezt a szöveget, végül a túlhúzottat hagyta benne a darabban.) Ennek pandanja, hogy Lulu *művésznő* lett (tehát a formával bíbelődik - még ha meztelen teste és a különböző ráhúzott jelmezek is ez a forma), és a környezetének (Escerny herceg lép fel plusz udvarlónként, ez a kissé elszáradt kalandor) csak az a dolga, hogy állandóan értékelje ezt a művészetet, illetve annak az *eredendő* Luluhoz való viszonyát. Ebből fakad a harmadik bak, hogy Lulu egyszer csak levelet diktál Schönnnek, és pedig szakítólevelet, nagyon is polgári szajhaként és nagyon is okosan. Fatális tévedés. Wedekind, mint az üzőtt vad, saját credójának csapdájába fut bele. Prológusaiban kifejtji (voltaképpen az uralkodó naturalizmus és általában a hauptmanni dramaturgia ellentétéként) ars poeticáját. Bár igen szellemesek e prológusok, és nagy költői erőről tanúskodnak (valamint arról, hogy szerzőnk goethei és világirodalmi babérokra is pályázik), igazándiból nem lenne szükség rájuk, ugyan csak a fentebb taglalt szempontból. A *Föld szellemének* prológusában mondja Wedekind: *Szavad mindig természetes legyen, / S ne beszélj természetellenesen, / Mert ősidőktől a művészet főfő- / Szabálya, hogy m a g á t ő l é r t e t ő d ő!* (Fordította Eörsi István.) A *Pandora szelencéjének* prológusában hangzik el (ezt itt most saját fordításomban adom, mert régi jó szokása szerint Eörsi ésszel beleír a szövegbe): *Kit érdekel a színház! A vad / Köznepokhoz nem volt köze soha. / Az én színpadom az emberi agy, / S kedvenc rendezőm a fantázia.* (Hogy ne érje szó a ház elejét, közlöm az eredetit és Eörsi fordítását is: „Was schiert mich das Theater! Unsere kühne / Tagtäglichkeit erreicht's

bekanntlich nie. / Das menschliche Gehirn sei meine Bühne, / Mein Lieblingsregisseur die Phantasie" - „Mit érdekel a színház! Szenvedelme / Köznepajnkig fel nem ér soha. / Színpadom legyen az emberi elme, / S kedvenc rendezőm a fantázia" -, de akárhogy meresztem is fáradt szememet, a „szenedelme” szót sehol se látom, és nem is annyira jó rim [vagyis túl jó] az „elmé”-re, ráadásul a Gehirn az végül mégiscsak Gehirn.) Továbbá itt vannak Wedekind megfontolandó szavai Luluról (még él benne az, ami az ősváltozat írása közben a papírra égett a lelkéből): „Magától éretődés, őseredetiség, gyermeki-ség lebegtek előttem mint a női főalak mértékadó meghatározásai... Ábrázolásánál mindazon fogalmak kikapcsolására törekedtem, melyek logikailag tarthatatlanok s melyek: szerelem, hűség, hála...” (A *Reclam* 1989-es kiadásának utószavából. Idézi Erhard Weidl.) Innen már csak egy ugrás a (második) *Pandora* szelencéjének első felvonása, az újabb taldalék, amelyik Berlinben játszódik, másfél évvel Schön halála után, és ahol Schigolch, Rodrigo és a javítóintézetből szökött Alfred Hugenberg afféle Villa Negra-szerű triót ad elő - mind eleven és érdekes figurák, csak éppen abban segítkeznek Wedekindnek, hogy elrontsa saját remekművét, mert logikailag kitöltenek mindenféle képzelt vagy valódi hiátusokat, viszonyokat képeznek le, miáltal saját magukat is megfosztják eredendő titokzatosságuktól. De ez még mind semmi ahhoz az *abszurd* logikai játékhoz képest (most nem törődöm vele, hogy Wedekind a saját kisujjából szopta-e, vagy pedig megtörtént az életben valami ehhez hasonló), ahogyan Geschwitz kiment a börtönből Lulut (*szándékosan* elkapja a kolerát, Lulu is elkapja tőle a kolerát, mivel Geschwitz még azt is eléri, hogy egy cellába zárják őket. Hja kérem, egy gyilkoshoz könnyű bekerülni. Aztán a börtönispótlályban hasonulni kezdenek egymáshoz, olyanok lesznek, mint két tojás, majd Lulu kísétál onnan mint Geschwitz, és Geschwitz benn marad mint Lulu).

Hogy mennyire fölösleges ez a sok-sok magyarázkodás, azt akkor értjük meg, ha az eredeti berlini jelenet után (amelyikben Lulu lelővi Schöninget) egyszerűen a párizsira lapozunk. A Casti-Pianival való jelenet mindent elmond, az időugrás pedig pontosan folytatja az eredendő időugrások logikáját: nincs szükség az idő hézagtalán, realisztikus ábrázolására, részben azért, mert ahogy előrehalad a dráma, világos, hogy egy szellemi történés részesei vagyunk, részben pedig azért, mert Wedekind egyszerűen ösztönösen jól vágott (hogy filmes kifejezést használjak), harmadrészt pedig megbízhatott az egyes jelenetek önálló érdekességében (mert minden jelenetben történik valami rendkívüli, ami megszervezi a saját tér- és időtartományait). Hogy milyen mélyről szakadnak fel Wedekind német (ámbár kicsinyég kozmopolita) lelkéből a típusok, jelenetek és konfliktusok, az azonnal szembetűnik, ha összevetjük Lessing *Emilia* Galottijának egyik jelenetét a *Lulu* nyitó jelenetével. (Első felvonás, negyedik jelenet. *Herceg, Conti. Conti a festményekkel jön, az egyiket, hátával előre, egy széknek támasztja. CONTI [miközben a másikat odaigazítja] Kérem, herceg, vegye tekintetbe művészetünk határait. A szépség legszemélyesebb sajátságai közül sok egészen kívül esik e határokon. Álljon így! HERCEG [rövid szemlélődés után] Kitűnő, Conti... egészen kitűnő! Ez a maga művészetének, az ecsetjének szól! - Csak hízelgő, Conti, végtelenül hízelgő! CONTI A kép eredetije, úgy láttam, nem volt ezen a véleményen... stb. stb. - Németh László fordítása.)*

Wedekind mélyre nyúl, és iszonyatosan markol. Csodálom, most olvasva a művet, hogy nem pusztult bele. Fordítóként - és szokásom szerint - négyszer futottam neki a szövegnek (először, amikor nyersfordítást készítettem, másodsor, amikor a Katona József Színház meghívott változatát fordítottam, harmadszor, amikor Miskolcon megrendezte Dömölky János, negyedszer pedig most), mégis fizikai rosszullétet érzek mindig, ha sorról sorra haladok végig a Hasfelmetsző Jack-jeleneten, vagy amikor Punschuh aljasságát, Casti-Piani elvetemültségét, Alwa szenvedését, Schigolch bűdösségét, Geschwitz kínját, Schöning és Schwarz saját örvényükbe zuhanását kell végigkísérnem.

Végül szólni szeretnék egy apróságról: a negyedik és ötödik felvonás nyelvéről. Annak idején Wedekind védekezésre szorult - ez még első kiadójával való magánlevelezésében történt -, mert a német szöveget terjedelmes francia, illetve angol betétzövegek szakítják meg, itt-ott különleges intarziát képezve, és persze nála kevésbé

kozmetopolita olvasóknak megnehezítvén az olvasást. Kapásból kéznél volt neki nagy elődje, Wilhelm Shakespeare, aki ugye az *v. Henrik*be terjedelmes francia dialógusokat illesztett bele. Ha neki szabad volt - mondta Wedekind... De sajnos később ebben is engedményt tett. Jelen kiadásunkban arra törekedtünk, hogy mindenütt (sajátos gondolatjel-technikájában is) kövessük az eredeti kéziratot. Ugyanis ennek a kéziratnak az az érdekessége, hogy örökre kézirat maradt. Spontán és fantasztikus megnyilatkozása egy nagy léleknek, akiről olvasása és fordítása közben mindig határozottan éreztem, hogy itt most tényleg működött az a jelenség, amely az Ótestamentum idején állítólag gyakrabban megese, hogy egy látó (ezt jelenti ugyanis a próféta héber neve magyarul) annyi nyelven beszélt, ahányan szóltak hozzá, szája az Isten szavait tudta csak mondani.

Fargách András

Frank Wedekind

PANDORA SZELENCÉJE

- Egy szörnytragédia -

Fordította: Forgách András

SZEREPLŐK:

SCHIGOLCH

LULU

DR. GOLL, egészségügyi főtanácsos

DR. FRANZ SCHÖNING, főszerkesztő

ALWA SCHÖNING, ennek első házasságából való fia

EDUARD SCHWARZ, portréfestő DR. BERNSTEIN, orvos

MARTHA GESCHWITZ grófnő

RODRIGO QUAST, a Belle-Union Színház artistája

CASTI-PIANI lovag

PUNTSCHUCH, bankár

HEILMANN, újságíró

MADELAINE DE MARELLE

KADÉGA DI SANTA-CROCE, a leánya

BIANETTA GAZIL

LUDMILLA STEINHERZ, tudósítónő

EGY ÚR, civilben

MR. HOPKINS

KUNGU-POTI

DR. HILTI, magáncens

JACK

HENRIETTE, szobalány Schwarznál

FERDINAND, dr. Schöning kocsisa

ARMANDE, Lulu szobalánya

BOB, Lulu lakája

ELSŐ FELVONÁS

Tágas műterem. - Balra, hátul bejárati ajtó. Baloldalt, elől oldalajtó a hálókamrához. Középen, kissé balra és hátul dobogó. A dobogó mögött spanyolfal. A dobogó előtt szmirnaszőnyeg. Jobbra, elől két

festőállvány. A hátsón, ideiglenes keretben egy negyvenéves hölgy pasztellportréja látható, báli ruhában. Az elsőnek nekitámasztva egy megfordított vászon. Balra néhány szé^k. Az állványok előtt pamlag, török párnákkal, tigrisbőrrel letakarva. A háttérben egy magas létra. A műterem ablaka magasan fent van. Délelőtt

Első jelenet

Eduard Schwarz, dr. Schöning

SCHÖNING *(fényképpel a kezében a pasztellportrét vizsgálgatja)* ...nem tudom önnek megmondani, min múlik. -Az hiányzik belőle, amit a festményen látni akartam. - Ez egy báli ruhás hölgy - ezt nem vitatom.-Csak azt a lényt nem látom benne, akire egy fél életen keresztül gyermekien borzongó tisztelettel néztem föl.

SCHWARZ Nem valami kéjmámor fénykép után dolgozni!

SCHÖNING Ön legalább olyan jól tudja, mint én, hogy míg élt, erre semmi áron nem lehetett rávenni. -Túl fennköltlen gondolkozott. - A mulandóság fölmagasztalását látta benne. Tudom is én! - Sokkal inkább feleség volt és anya, semhogy a személye iránti hódolat ilyen kifejezéséhez a beleegyezését adta válna. - Mindebből semmi sem látszik a képen...

SCHWARZ A fényképen talán látja mindezt?

SCHÖNING Érződik rajta - nem vitás.- És külön is föl hívtam rá a figyelmét. Istenem - lehet, hogy az emléke túl eleven bennem.

SCHWARZ Kívánságának minden betűje szent volt előttem. Jártam az utcákat, csak hogy találjak valakit, aki legalább megközelítőleg hasonlít az elképzelésemhez, hogy legalább valami valóságos kiindulópontot legyen.

SCHÖNING Lehet, hogy mégis jó. - Nem tudom. - Mint mondtam, ennek megítélésére a legkevésbé sem vagyok alkalmas. - Aki nem ismerte közelebről a feleségemet, az első pillantásra fölismerné.

SCHWARZ Es hogy tetszik önnek a haja?

SCHÖNING Jó. - Jó. - A bal kéz milyen finoman üt el a ruha anyagától! - Ön megváltoztatta a világítást.

SCHWARZ Az Odéon egy kis táncosnőjétől loptam.

SCHÖNING *(a fényképre mutat)* Nézze ezt a tekintetet - ezt a homlokot.

- Képzeld azt, hogy szól magához - a szemöldöke felszalad - a feje előrehajlik - két csillagszeme kitarul: ez valami érzékfeletti, nem is e világi - olyan lény, akihez semmi alacsony, triviális dolog nem férhet közel. - Nem lehet fölérni ésszel. - A fénytel telt szempár, a meghatározatlan nyugalommal összezárt ajak teszi.

SCHWARZ Lépjen minél hátrább a képtől.

SCHÖNING *(lassan hátrál, és beleütközik az elülső festőállványnak támasztott vászonba, amit felborít)* Pardon...

SCHWARZ *(fölémeli a vásznat)* Nem történt semmi...

SCHÖNING *(meglátja a képet)* Hogyan? Micsoda...

SCHWARZ Talán ismeri?

SCHÖNING Nem. - Modellt ül magának?

SCHWARZ Karácsony óta. *(A képet az állványra emeli)*

A kép Pierrot-mezbe öltözött hölgyet ábrázol, aki hosszú pásztorbotot tart a kezében

- Még végtelenül sok hiányzik.

SCHÖNING És - ebben a kosztümben?

SCHWARZ Különösnek találja? - Egyébként társasági a hölgy.

SCHÖNING Na - hát gratulálok.

SCHWARZ Istenkém...

SCHÖNING Na persze.

SCHWARZ Ugyan, menjen már. - Az ura mindig elkíséri, és nekem két órán keresztül abban az élvezetben van részem, hogy társaloghatok az öreggel - természetesen a művészetről, hogy teljes legyen a boldogságom!

SCHÖNING Hogy szerezte ezt a munkát?

SCHWARZ Hogyan szereztem? - A férje, egy vénséges kövér roskatag trotli, rám tör a műteremben, hogy megfesteném-e a feleségét. - Hát persze! Mi az hogy! - Akkor is, ha ronda, mint az éjszaka! -

Másnap pontban tízkor nyílik az ajtó, és az a hízósertés ezt a tündéri gyermeket terelgeti be maga előtt. - Meg kellett kapaszkodnom a festőállványban. - Mögöttük egy nedvzöld livrés fickó, csomaggal a hóna alatt. - Hogy hol az öltözőfülke? - Mit tehettem volna. - Kinyitom a hálószobáját. Szerencsére már be volt ágyazva. - Az édes kis teremtés besurran, az öreg meg odaáll az ajtó elé, mint egy sánckosár. - Két perc múlva ebben a Pierrot-mezben jelenik meg... (Mély levegőt vesz) Mint az életre kelt tündérmese. - Tetőtől talpig összhangban a lehetetlen kosztümjével - mintha ebben jött volna a világra! - Mennyi báj! - Ahogy a lábát emeli, könyékig mélyesztve kezét a zsebébe, s a fejcskáját oldalra veti - mindezt akaratlanul -, hogy gyakran hirtelen a fejembe száll a vér...

SCHÖNING Pedig igazán hozzáédződhetett már az ilyen rohamokhoz.

SCHWARZ (a fejét ingatja) Látnia kellene! - Ugyan mihez nem edződik hozzá az ember! - Valóságos undor fog el már, ha az egyik melle kibukkan - valósággal hányingerem van...

SCHÖNING Ez több mint meztelenség!

SCHWARZ Ahogy tetszik. - Talán kevesebb.

SCHÖNING Ez perspektívát kölcsönöz. - A mérleg serpenyőinek egyensúlyban kell maradniuk. - Megértem önt. - A lélek elpárolog a forróságtól, hogy harmatként csapódjon le a testre. - A szellem a fűgefalevélben lakozik...

SCHWARZ Megmutatom önnek! - Egy pillanat... (Balra el) SCHÖNING (egyedül, magában) Ennek is ki kéne mozdulnia már a négy fal közül! - Kicsit fiatal a korához képest.

SCHWARZ (fehér atlaszkosztümmel jön vissza) Állítólag egy operabálon viselte.

SCHÖNING (csodálattal) M-hm!

SCHWARZ (széthajtogatja a kosztümmöt) Elöl-hátul kivágvá...

SCHÖNING Es ezek a hatalmas pomponok!

SCHWARZ (a pomponokat tapogatja) Fekete selyemfonálból.

SCHÖNING Holló a havon!

SCHWARZ (a ruhát a vállszalagnál fogva magasra tartja) Még fűzőt sem visel alatta!

SCHÖNING Egy darabból van az egész!

SCHWARZ Válltól bokáig!

SCHÖNING Es sehol egy szalag.

SCHWARZ Nincs rá szüksége.

SCHÖNING Akkor hogy bújik bele?

SCHWARZ Föülről!

SCHÖNING Persze.

SCHWARZ Mást nem is visel a testén.

SCHÖNING Ha egyszer lecsúszna a válláról...

SCHWARZ Legyen eszénél.

SCHÖNING Mi tartja ezt?

SCHWARZ A jobb karját a magasba emeli.

SCHÖNING De ezek az irdatlan nadrágszárak...

SCHWARZ Mi nem tetszik rajtuk?

SCHÖNING Túl hosszúak.

SCHWARZ A bal szarát feltűri.

SCHÖNING Igen.

SCHWARZ Ebben a tartásban áll. A kezével fogja - közvetlenül a térde fölött.

SCHÖNING Mintha épp most gyúrte volna föl.

SCHWARZ Elbűvölően csinálja!

SCHÖNING A jobb szára lábfejeére hull.

SCHWARZ Egészen a lábujjhegyéig.

SCHÖNING És fehér atlaszcipők!

SCHWARZ Es fekete selyemharisnya! Természetesen átlátszó! Tulajdonképpen azt sem tudom, milyen anyag. Atlasz, nehéz selyemát-lasz. (A jelmezt a vállszalagoknál fogva magasba tartja) Nézze csak! Hogy bújik ebbe bele? Ezt én sem tudom. Föülről. (Sóhajt) És ezt kell lefesteni!

SCHÖNING Itt a halál is tehetetlen!

SCHWARZ Es közben milyen kacér...

SCHÖNING Imádni való!

SCHWARZ El se tudja képzelni.

SCHÖNING Látom.

SCHWARZ (a képhez fordul) Nézze csak a karját...

SCHÖNING Milyen elegánsan nyújtja ki!

SCHWARZ Pedig olyan magasan markolja a pásztorbotot, amilyen magasan csak bírja.

SCHÖNING Ez megemeli a test formáit.

SCHWARZ És a hónalja teljesen szabaddá válik.

SCHÖNING Igen.

SCHWARZ Más képtelen volna erre a könnyedségre.

SCHÖNING Maga ezt hívja kacérnak?

SCHWARZ Várjon. - A karja egy ékszer - minden hajlata kidolgozott

- a kifeszített könyökhajlat - a huipukék erecskéi - a finom derengés

- a mindenütt vibráló fénypontcskák!

SCHÖNING El tudom képzelni - bár ebből itt még elég keveset látni.

SCHWARZ És végül a hónalj...!

SCHÖNING Igen.

SCHWARZ Az erőteljesen tompa hústónus előtt két szénfekete fűtőcskel

SCHÖNING Még ez sincs a képen.

SCHWARZ Festi természetesen!

SCHÖNING Festi?

SCHWARZ És bodorítja!

SCHÖNING Honnan támadt ez a szörnyű gyanúja?

SCHWARZ Hogy honnan? - Sötétebb, mint a haja - sötétebb, mint a szemöldöke - ezzel szemben a szőre...

SCHÖNING Beszéljen.

SCHWARZ (összehajtogatja a jelmezt) Mindenesetre külön gondot fordít arra is.

SCHÖNING Mit is akartam mondani...

SCHWARZ Igen?

SCHÖNING Szóval az öreg itt strázsál?

SCHWARZ A magunkfajta, tudja egyáltalán... (A jelmezt visszaviszi a hálószobájába)

SCHÖNING (egyedül, magában) A magunkfajta --

SCHWARZ (visszajön, megnézi az órát) Ha meg akarna ismerkedni vele...

SCHÖNING Nem.

SCHWARZ Bármelyik percben itt lehetnek.

SCHÖNING Megelégszem az utánzattal. - (A pasztelkép felé fordul)

Lekötelezne, ha megtervezné hozzá a keretet.

SCHWARZ Ahogy kívánja. - Esetleg szalmavirágból...

SCHÖNING Ezt teljesen a maga ízlésére bízom. - Mint mondtam... a kép nem hagy maga után kívánnivalót. - Kérem, keressen föl, mihelyt ideje engedi.

SCHWARZ (kikíséri) Köszönöm...

SCHÖNING Maradjon. (El balra, ahol Gollba és Luluba ütközik. - Félig magának) Isten nevében.

Második jelenet

Dr. Goll, Lulu, az előbbieik

SCHWARZ (odasiet) Engedjék meg, hogy bemutassam...

GOLL (kutató pillantást vet Schöningre) Hát maga mit keres itt?

SCHÖNING (kezet csókol Lulunak) Egészségügyi tanácsosné...

LULU Micsoda elragadó meglepetés.

SCHÖNING (kezet fog Gollal) A feleségem portréját jöttem megnézni.

GOLL Bocsásson meg. - Hm!

LULU Csak nem akar máris menni?

SCHÖNING Ha nem tévedek - mindjárt modellül...

LULU Éppen azért.

GOLL Nem tesz semmit. - Maradjon nyugodtan.

SCHÖNING Nem képzelheti jó szívvel, hogy erre nemet fogok mondani.

GOLL (kalapját és botját leteszi) Amúgy is beszélhatalom van magával...

LULU (kalapját és köpenyét Schwarznak nyújtja, Schöninghez) Képzelse, ügetésben jöttünk át az új hídon. Láttuk Villa-Franca herceg nő mellettünk elkocsikázni!

SCHÖNING Mit gondolhatott vajon a hercegnő?
GOLL (*a pasztellképet vizsgálgatja*) Sokkal tovább élhetett volna! - Sokkal tovább! -A szíve bírta volna. (*Miközben szivarra gyújt*) Talán csak egy kis mozgalmasság hiányzott az életéből.
SCHÖNING Kiéből nem hiányzik?
GOLL A magáéból biztosan nem!
SCHÖNING Nem én keresem. - Épp ez a hiba. -Túl lusta vagyok ahhoz, hogy kipihenjem magam.
LULU Mért nem borítja fel az asztalt?
SCHÖNING Nincs, ami mozgasson.
GOLL Menj, Ellie. -Öltözz át!
LULU Na tessék, már kezd...
GOLL Ezért vagyunk itt, nem? - Schwarz úr már az ecsetjeit nyalogatja.
LULU Mindenki megvan a maga baja. - Én is sokkal szórakoztatóbbnak képzeltem ezt az egészet...
SCHÖNING De legalább meglehet az az elégtétele, hogy másoknak élvezetet szerez.
LULU (*el balra*) Csak várja ki...
SCHWARZ (*kinyitja előtte a hálószoba ajtaját*) Ha az egészségügyi főtanácsosné asszony volna olyan szíves... (*Becsukja mögötte az ajtót*)
GOLL Ugyanis Ellie-nek kereszteltem el.
SCHÖNING Mért nem hívja Miquttának?
GOLL Mert ki nem állhatom azt a nevet.
SCHÖNING Vagy Mignonnak?
GOLL Mond valamit. -- Ezen még úgy istenigazából nem gondolkoztam. - Tudja, kedvelem a befejezetlent - a védtelent -, akinek még jól jön egy atyai jó barát...
SCHÖNING (*cigaretára gyújt*) Es nem tart igényt arra sem, hogy komolyan vegyék.
GOLL Legalábbis nem tud uralkodni az emberen.
SCHÖNING Nincs hátránya...
GOLL Épp ellenkezőleg.
SCHÖNING Csak ne tartana olyan sokáig, míg az ember ezt belátja.
GOLL Kora reggeltől késő éjszakáig azzal a gusztustalan Kaszással vesződöm, és mint tudja, nincsenek gyermekeim. - Bizonyos szükségletekről azonban nem mondhat le az ember, bármennyire is elmeszesedett. - (*Schwarzhoz*) Mondja - mit csinál a maga kis táncosnője?
SCHWARZ Ó csak szívességből ült nekem. A Cecília Egylet kirándulásán ismerkedtünk össze.
GOLL (*Schöningnek*) Azt hiszem, időváltásra számíthatunk.
SCHÖNING Az átöltözés, úgy látszik, egy kissé bonyodalmas?
GOLL A vetkőzés nem, inkább az öltözés. A hátulja csupa szalag. - Amikor majd felöltözik, a szobalány szerepében kell föllépnem.
SCHÖNING Föltalálhatna közben egy egészségesebb öltözéket.
GOLL Ahhoz az egészségteleneket túlságosan is kellemesnek találok - (*Kiált*) Nellie...
SCHWARZ (*az ajtóhoz siet, és bekiabál a kulcslyukon*) Egészségügyi főtanácsosné asszony...
LULU (*bentről*) Egy pillanat - azonnal.
GOLL (*Schöningnek*) Nem értem az ilyen érzéketlen fatuskókat.
SCHÖNING (*miközben Schwarz a kulcslyukon leselkedik*) Én irigylem őket. - - Az énjük egyben marad. - - - Es ez kimeríthetetlen örömforrás. - Este nyugodtan alszanak el kincseik felett. - - - Egyébként nem ítélt meg egy olyan embert, aki gyerekkora óta a foga közé szorított palettájából él. - - Támogassa, tömje meg pénzzel! - Egyszerű számtani feladvány. - Belőlem már hiányzik a kellő erkölcsi bátorság, hogy profanzáljam e szent helyet. - Érzésem szerint ez ahhoz hasonló gazemberség volna, mint fölfedezni Amerikát. - Én olyannak szeretem, amilyen. - Hamarosan mindenütt elterjed az elektromos világítás. - De mért gyűjtsek saját fejemre átkokat! - Az ilyesmit nem bírja el a gyomrom...
LULU (*Pierrot-mezben kilép a hálószobából*) Itt vagyok.
SCHÖNING (*nézi*) Ez egyszerűen infernalis!
LULU (*közelebb jön*) Nos?
SCHÖNING Mellbevágó.
LULU Hogy tetszem?

SCHÖNING Arra nincsen szó.
LULU Nem igaz.
SCHÖNING Esküszöm!
GOLL Látványos! - Nagyon látványos!
SCHÖNING Úgy van, doktor úr.
LULU Ezzel tökéletesen tisztában vagyok.
SCHÖNING Akkor viselkedhetne emberibben is.
LULU Én csak a kötelességemet teljesítem.
SCHÖNING Kifestette magát...
LULU Mi jut eszébe? - Kifejezetten le vagyok égve.
SCHÖNING Épp ellenkezőleg.
LULU A hófehér paróka alatt?
SCHÖNING Még soha nem láttam ilyen káprázatosan szépnek.
GOLL Egészen kivételesen fehér a bőre. - Már mondtam a mi művésznünknek, hogy a hússal a lehető legkevesebbet foglalkozzon. - Nem rajongok a modern mázolmányokért.
SCHÖNING Mázolója válogatja.
GOLL Vágómarhák ábrázolására kitűnően alkalmas.
SCHWARZ (*a festőállványnál foglalatoskodik*) Az impresszionizmus mindenestre érdekesebb problémákat old meg, mint a hetvenes évek édeskés pacsmagolása.
SCHÖNING Minden éremnek két oldala van.
SCHWARZ Ezt maga mondja?!
SCHÖNING (*Schwarznak*) A korlátoltságnak is.
GOLL (*Luluhoz, aki átkarolja és megcsókolja*) Kilátszik az inged. - Húzd lejjebb. - Ez még képes rá, és azt is odafestí.
LULU Le kellett volna vennem; csak zavar. - - (*Föllép az emelvényre, Schöninghez*) Mit szólna hozzá, doktor úr, ha két órán keresztül díszőrséget kéne állnia...
SCHÖNING Én? - Az üdvösségemet is odaadnám, ha olyan teremtés lehetnék, mint maga!
GOLL (*leül balra*) Jöjjön ide. Innen még szebbnek találok.
LULU (*beáll a pőzba*) Én minden oldalról egyformán szép vagyok... (*Hátraveti a fejét*) Legyen magában legalább egy csöpp együttérzés!
SCHWARZ - A jobb térdet még egy kicsit előbbre -- ez az. -Az atlasz lágyan simul mindenütt - de minden alkalommal másként esik. - Ma legalább a világítás elviselhető.
GOLL Dobja föl néhány könnyed vonással. - Ne tegye le olyan hamar az ecsetjét. - Nem illik hozzá a pasztózus ábrázolás. - Benne nincs semmi nagyszabású.
SCHWARZ A kifejezést néhány pillanatba próbálok sűríteni.
SCHÖNING Kezelje úgy, mint egy csendéletet...
SCHWARZ Persze.
SCHÖNING Fessen havat jégén. - Ha túl mélyen alapoz, elmarad a természetől.
SCHWARZ Persze, persze.
SCHÖNING Képzelden hozzá egy díszes tálat.
GOLL A művészetnek, tudja. úgy kell ábrázolnia az embert, hogy az nekem, a nézőnek, legalább szellemi élvezetet nyújtson. - De menjen csak el egy kiállításra, a falak tele vannak olyan képekkel, amelyek előtt az ember legszívesebben kiherélné magát.
SCHÖNING Minek jár maga kiállításra?
GOLL Ezt kérdelem én is. - Talán a pocsek idő teszi.
SCHÖNING A Nemzeti Cirkuszban a kis O'Morphi debütál... GOLL Mint perui gyöngyhalászlány. - Polosszov herceg vitt el. SCHÖNING Ó a legkövőbb igagyöngy, amelyet eddig kihalászott. GOLL A szakálla visszafeketedett a boldogságtól.
SCHÖNING A lány majd kiolvastja a zsírját, és fölhízlalja rajta Antont.
GOLL Vagy az August bohócot... A disznók.
SCHÖNING Maga is olyan mesésnek találja?
GOLL Én??
SCHÖNING Mivelhogy disznókat emlegetett.
GOLL Nem.
SCHÖNING Mert én még nem láttam.
GOLL Kit érdekel!
SCHWARZ (*fest, ellép és visszalép*) A múlt ősszel új műtermet kellett volna bérelnem. - Csak a költözés gondolata riasztott vissza. - Ha besüt a nap, az udvari fal meleg visszfényeket ver be.

GOLL Mit hadonászol? Mit kotorászol a zsebedben?
 LULU Üres.
 SCHÖNING Netán azt hitte, hogy benne felejtette a zsebkendőjét...?
 SCHWARZ A fűtés is hagy kívánnivalót maga után. - Télen annyira száraz itta levegő, hogy az embernek délutánra megfájdul a feje.
 GOLL Akkor nyisson ablakot! - Szegény ember! - Nincs egészségesebb, mint a kályhatűz nyitott ablak mellett!
 SCHWARZ (a másik oldalra beszél) Ahhoz nyárs is kellene!
 GOLL (Schöningnek) Az Opera jó fogást csinált...
 SCHÖNING Valóban?
 GOLL Menjen el egyszer!
 SCHÖNING Én oda be nem teszem a lábam.
 GOLL Tönkreteszi magát! - Egyszer még rossz vége lesz magának...
 SCHÖNING Kinek nem lesz egyszer rossz vége.
 GOLL Menjen csak el. - Fölirom receptre.
 SCHÖNING Én klór-hidrátot szedek.
 GOLL Hagyja a klór-hidrátját. - Menjen el. - Nem rontja el vele a szája ízét, és nem is megy ki olyan hamar a divatból.
 SCHÖNING És mikor táncol az illető?
 GOLL Hogy mikor táncol? - Énekel!
 SCHÖNING Még ez is.
 GOLL Wolfram von Eschenbach --- kezdje!
 SCHÖNING Szereti ezt a részt?
 GOLL Úgy örülök neki mindig, mint egy gyerek.
 SCHÖNING Viszont végig kell hallgatni hozzá az egész Tannhäusert.
 GOLL Mit akar ezzel mondani?
 LULU Azt hiszem - valaki kopogott...
 SCHWARZ Bocsássanak meg egy pillanatra... (Az ajtóhoz megy és kinyitja)
 GOLL (Lulunak) Nyugodtan mosolyogj rá egy kicsit derűsebben. - Ennek nem számít. -- Mire való az a cukros kis pofikád! Megszólni úgyis engem fognak.
 SCHÖNING Gondoljon a cukrozott mandulára- meg az eperhabra -
 GOLL Azzal csak kisgyermeket lehet jölköztetni!

Harmadik jelenet

Alwa Schöning, az előbbiektől

ALWA (még a spanyolfal mögül) Szabad a múzsák barátjának betolakodni...
 SCHÖNING Te...?
 LULU Hiszen ez Alwa úr!
 GOLL Jöjjön már, mutassa magát!
 ALWA Hogy van, egészségügyi főtanácsos úr?
 GOLL De nehogy megrémüljön...
 LULU Alwa úr már egészen másfajta modelleket is látott.
 SCHÖNING (megpördül) Ó!
 LULU Megismer?
 ALWA Ki felejténé el magát, ha egyszer már megcsodálhatta ebben a ruhában!
 GOLL (Schöningnek) Sajnálhatja, hogy nem volt ott.
 SCHÖNING De hiszen gyászolok.
 ALWA (Schöninghez) Hogy vagy...
 SCHÖNING Köszönöm. És te...
 ALWA Él akartalak vinni a főpróbára.
 SCHÖNING Ma van?
 LULU Hisz vasárnap lesz a bemutató...
 GOLL Valóban? - És ezt te honnan tudod?
 LULU Te olvastad föl az újságból.
 GOLL (Alwának) Mondja csak, fiatal barátom, mi is a maga drámájának a címe?
 ALWA Zarathusztra.
 GOLL Zarathusztra.
 SCHÖNING Mi szükség van ott rá?
 GOLL Úgy tudtam, az a bolondokházában van.
 SCHÖNING Ön Nietzschére gondol.

GOLL Igaza van. Mindig összetévesztem a kettőt.
 ALWA Az anyagot persze a könyveiből merítettem.
 SCHÖNING Rendkívüli tapintatra vall, hogy a béna nyomorék táncolni fog nála.
 GOLL Az ön drámáját táncolni fogják?
 ALWA De Nietzsche - már engedelmet - a legistenibb tánczseni, akit látott a világ!
 GOLL Akkor ez egy másik.
 ALWA Isten őrizze...
 GOLL Én a filozófusra gondoltam.
 SCHÖNING Aki azt hitte, mindenki más biceg, és ezért örömeiben táncra perdült.
 ALWA Ismered?
 SCHÖNING Szerintem undorító. - Hányingerem van attól, ahogy a manóival ugráncol. - Már csak ezért sem írják balettot belőle.
 GOLL Ezzel nem értek egyet.
 SCHÖNING Mindannyian megbolondulhatunk egy szép napon.
 GOLL Akkor táncolni is fogunk még.
 ALWA A teljes második felvonást az egyik dal szövegéből írtam - lánykák az erdei tisztáson - Ám o r a forrásnál szendereg - Zarathusztra ifjú követőivel kilép a bokrok közül - lehull a harmat -
 GOLL Na ja. - Ki írta a zenéjét?
 ALWA Én, én. - Az első felvonás a tarka tehénről elnevezett városban játszódik - látjuk a kötél-táncosokat - idősebb és fiatalabb asszonykákat.
 GOLL Nem rossz- hm...
 ALWA Látjuk a vad kutyákat, a rőfögő disznót, a görbe fensőbbiséget, a kicsiny leányokat...
 GOLL A kicsiny leányokat...
 ALWA - Látjuk az utolsó embert, a vörös bírót, a rőfögő disznót, a sápadt bűnöst, a híres bölcseket, a sivatag leányait, az éjszaka őreit... és végül -
 GOLL Ez a legcsodálatosabb balett, ami valaha is színre került...
 ALWA Es látjuk Zarathusztrát, amint a beálló esti homályban eltemeti a vértől elborított kötél-táncost.
 GOLL Nem tesz semmit, tudja. Hiszen realisták vagyunk. - Gratulálók.
 ALWA A harmadik felvonás bizonyos nehézségeket okozott. A legjobb a jelenet a tűzkutyával, amit a koboldokkal együtt okád ki a Feuerberg - a koboldok ugyanis deréktől fölfelé sötét zsákokat viselnek - csak a lábukat lehet látni...
 GOLL Lábak - lábak - erről ismerszik meg a színpadi zseni!
 ALWA Az utolsó felvonásban fordítva jelennek meg...
 GOLL A tehetséget nem szabad elpazarolni.
 ALWA Negyedik felvonás - Zarathusztra hazatérése - vándordecoráció - kihúzza a kígyót a pásztor torkából - az Übermensch születése! - Corticelli kisasszony roppant bájosan táncolja az Übermenschet...
 GOLL Mindig volt benne valami emberfölötti...
 SCHÖNING Corticelli kisasszonyban?
 GOLL A szférák zenéje!
 SCHÖNING Közben azért élt is. - Míg az anyja mellette volt, a lábával táncolt. Amikor szabad lett, a fejével kezdett táncolni. Mostanra már a szívével táncol.
 GOLL Remélem, rá nem dobott valamilyen sötét színű zsákokat? ALWA Az Übermenschre?! - A rendőrség a felelős azért a parányi nadrágocskáért, amelyet viselni kénytelen...
 GOLL Hála Istennek!
 ALWA De nem ettől Übermensch...
 GOLL Hm...
 ALWA Az Übermensch, tudja, egészségügyi tanácsos úr, göndör hajú szárnyas gyermek, széles nyakfodorral, és a nyakfodor alatt a lényeg, hogy ne csupán elszaporodjon, de felszaporodjon. - De miként lehet ezt a színpadon ábrázolni?
 SCHÖNING Fiú, fiú, óvakodj a bolondokházától!
 GOLL Hm - eszerint Corticelli kisasszony is próbál?
 ALWA Mindenki próbál - a vad kutyák, a koboldok, a kicsiny leányok... lelkiükig dekoltálva - a görbe fensőbbiség, a rőfögő disznó... GOLL Pompás fickó maga!

ALWA Jöjjön hát velünk...
 GOLL Lehetetlen!
 SCHÖNING Nincs vesztegetni való időnk. -
 ALWA Ugyan, jöjjön már, egészségügyi tanácsos úr - az utolsó felvonásban láthatja Zarathusztrát a barlangja előtt a sassal, a kígyóval és az öreg pápával...
 GOLL Engem csak az Übermensch érdekelne.
 ALWA Hát akkor jöjjön végre - a szamáruőnnap is tetszeni fog önnek - az a zárójelenet...
 GOLL Nem megy. - Nem megy...
 ALWA De hát miért nem? - Utána benézünk Petershez is, ott kifejezheti csodálatát...
 GOLL A kisasszony is odajön - Petershez?
 ALWA Az egész bagázs odajön...
 GOLL Ne unszoljon már. - Ne unszoljon már. - Legyen szíves.
 ALWA Nem mulaszt el semmit, ha eljön.
 GOLL Mire visszajövök. ez a szamár elrontja a képet!
 ALWA Azt át lehet festeni...
 SCHÖNING Nem fogja elkapkodni.
 GOLL Majd legközelebb, uraim.
 LULU Foglaljon nekünk egy páholyt vasárnapra.
 SCHÖNING Magától értetődik, magától értetődik...
 ALWA (*karon fogja Schöninget*) A sivatag leányai mára fejükre húzták gyapotszájkaikat...
 GOLL Ne volna ez az átkozott mázolás - nem megy, higgye el - ha az ember nem magyaráz meg minden egyes ecsetvonást az ilyenek...
 ALWA Vizontlátásra, egészségügyi tanácsos asszony...
 LULU Majd mesélje el, milyen volt!
 GOLL Menjenek azén kocsimmal...
 SCHÖNING Majd visszaküldjük.
 GOLL (*Alwának*) Es üdvözölje nevemben a sivatag leányait!
 ALWA Majd jól összeszidnak, hogy maga nélkül mentünk.
 GOLL - Es ha ez az ember egy krumpliorrot fest neki...
 SCHÖNING Az még nem is volna a legrosszabb.
 GOLL Hm...
 SCHÖNING Kezeskedem érte...
 ALWA Allons...
 GOLL (*Lulunak*) Öt perc múlva itt vagyok.
 ALWA A puszta nő...
 GOLL (*kalapot, botot vesz magához*) Petershez valószínűleg akkor sem megyek magukkal.
 SCHÖNING (*Lulunak*) Vizontlátásra...
 ALWA Maga csak maradjon szép nyugodtan! (*Gollt és Schöninget kijárat felé terelve*) A puszta nő - jaj annak, aki pusztaságot rejteget! (*Gollal és Schöninggel együtt el*)

Negyedik jelenet

Schwarz, Lulu

LULU -- Soha egy percre nem képes egyedül hagyni.
 SCHWARZ (*fest*) Nem akar pihenni egy kicsit?
 LULU Félek...
 SCHWARZ Még egy modellem sem állt ilyen sokáig mozdulatlanul.
 LULU Bármikor visszajöhet...
 SCHWARZ Hm. - - Az örökös ólomszürke ég - villám sem töri meg soha jegét - - fölötte - világos, meleg napvilág van - idelent a; enyészet illata -
 LULU Ezt nem is álmodtam volna...
 SCHWARZ Milyen nehéz is választani.
 LULU - Jobb annak, aki nem választhat.
 SCHWARZ Mi az, amit nem is álmodott volna?
 LULU Hogy elmegy velük.
 SCHWARZ - Savanyú almák és rothadt almák!
 LULU Fessen!
 SCHWARZ Ez itt nem a narancsok hona. - - A bal oldalt egy kicsi feszebbre - köszönöm!
 LULU Egy fél életet át el tudnék így álldogálni.

SCHWARZ (*fest*) A csípőnél tartok...
 LULU A Corticelli kisasszony nyilván egészen...
 SCHWARZ A! - Ugyanolyan, minta többi!
 LULU Talán ismeri?
 SCHWARZ Isten ments! -- Megvan az a roppant nagytehetsége, hogy száz méter távolságból is rajonganak érte, és telt házat vonz - pusztán azzal, hogy mozog. - Ezért kap olyan hatalmas gázsit. - Minden lépésért, mikor föllebben a szoknyácskája, többet kap, mint én egy olyan képért, amelyiken háromnegyed évig kell dolgoznom.
 LULU --- Úgy érzem - nem is tudom...
 SCHÖNING Mi van önnel? - Csak nem elsápadt?
 LULU Először hagyott egyedül idegennél...
 SCHWARZ Hát az egészségügyi főtanácsos úr nem praktizál?
 LULU Ezért van ott Liza.
 SCHÖNING A házvezetőnője?
 LULU Nem tudom, hova valósi. -- Már ötven éve ő vezeti a háztartását.
 SCHWARZ De néha maga is segít? ¹
 LULU Nem én. - Liza fektet le este, és Liza öltöztet fel reggel. - Ő fürdet, ő fésül, és egész nap abszintot iszik.
 SCHWARZ Pfüj.
 LULU De ha véletlenül én töltök magamnak egy pohárával, azonnal lekever nekem egypár pofont.
 SCHWARZ Es a férje eltűri ezt?
 LULU Az ő pártját fogja.
 SCHWARZ Hogy bírja maga ezt ki...!
 LULU Olvasgatok - többnyire franciául.,
 SCHWARZ Dobja ki azt a dögöt az utcára. - Mint feleségnek megvan minden joga hozzá.
 LULU Es azután...?
 SCHWARZ Azután? - Azután...
 LULU Nélküle senki se vagyok. Ki öltöztetne fel a táncórára?
 SCHWARZ Azt egyedül is meg tudja csinálni.
 LULU Ahhoz nem ismerem magam eléggé.
 SCHWARZ Es mit ad magára olyankor?
 LULU A lehető legkevesebbet.
 SCHWARZ Isten irlalmazz!!
 LULU Ahhoz én nem vagyok elég találékony.
 SCHWARZ - Es ki ad önnek táncórákat?
 LULU Ő.

Schwarz leereszti az ecsetet

Fessen hát...
 SCHWARZ (*fest*) Szívesen megnézném, ahogy elötáncol magának valamit!
 LULU Ő minden táncot ismer - a csárdást - a samaquecát - a niggertáncot - orosz táncot - matróztáncot -
 SCHWARZ Hát ez kész röhej!
 LULU Ő csak megmondja, hogyan táncoljak. Egyedül táncolok. - Ő meg hegedül hozzá...
 SCHWARZ És akkor maga jelmezben táncol?
 LULU Két szoba tele van a jelmezeimmel.
 SCHWARZ (*mély levegőt vesz*) - Furcsa egy világ ez!
 LULU Én örülök neki - hogy olyan, amilyen.
 SCHWARZ És mikor táncol?
 LULU Vacsora után.
 SCHWARZ Minden este?
 LULU Igen.
 SCHWARZ Meséljen még róla. - Jogban megy a festés, ha mesél közben,
 LULU Télen Párizsban voltunk. - Minden este másik táncosnőt néztünk meg, és akkor otthon mindig meg kellett tudnom ugyanazt csinálni. - Rémes volt.
 SCHWARZ - Nagy nyomor lehet Párizsban is...
 LULU Csak este jártunk ki. - Ő egészen nap az École de Médecine¹-ben volt, én otthon aludtam - vagy a kandallótűz előtt üldögéltem -

¹ Orvostudományi Egyetem

SCHWARZ Akkor nem sokat látott a voltaképpeni Párizsból?
LULU A vége felé leckéket vettem - Eugénie Fougère-nél - még egy fél év múlva is sajtott a lábam - jelmezeket is mutatott - kedvelt engem -
SCHWARZ - És milyenek a jelmezei?
LULU Van egy halászfűz - nehéz facipőben kell táncolni. - Ing, durva vászonból - elől végig nyitott - rövid, széles ujjal - és rövid nadrágocska - de bő - durva gyapjúból -
SCHWARZ És az öreg ül és nézi?
LULU Semmim se látszik ki.
SCHWARZ - Es maga nem undorodik?
LULU Mitől...
SCHWARZ -- Ez aztán a házaselet!
LULU - - - Minden csütörtökön jön dr. Schöning. - - Egyszer Polosszov herceg is ott volt. - - - Akkor Éva voltam...
SCHWARZ Aha...
LULU Magas, vörös, fűzős cipő - ibolyakék harisnya - a hajam görgősen feltűzve - benne vörös szalag...
SCHWARZ (összecsuklik) Nem megy tovább...
LULU Fessen!
SCHWARZ A karom elmerevedett...
LULU Eddig még sohasem merevedett el a karja!
SCHWARZ A világítás is megváltozott...
LULU Azt a függönyökkel is beállíthatja...
SCHWARZ Amit most festek, úgysis lekaparnám, amint kiteszi innen a lábát...
LULU Az nem tesz semmit...
SCHWARZ Ezek csak visszafények - nincs már tiszta fény...
LULU Eddig még sohasem tartott szünetet...
SCHWARZ Épp ez a nyomorúság! - A kép ettől nem lesz jobb. - De hogyan lehet ezt egy olyan emberrel megértetni, aki annyit ért a művészethez, mint az egészségügyi főtanácsos úr!
LULU Ha dr. Schöningnek megmondja, az is elég...
SCHWARZ Különb en egyre megy! - De amit végképp nem értek, az az, hogy maga hogy bírja ki...
LULU Nekem könnyű.
SCHWARZ Azt elhiszem - a Pierrot-mezben. - Nem fázik?
LULU Látna csak otthon...
SCHWARZ A táncórán?
LULU Napközben - amikor otthon dolgozik - akkor majdnem mindig ing van rajtam...
SCHWARZ Csak egy ing...
LULU Nálunk meleg van. - Már hozzá is szoktam.
SCHWARZ -- Mindennap tanul valamit az ember!
LULU A hajamat néha kibontva viselem - egyetlen szalag van benne. - - Tegnap sötétzöld inget viseltem fehér szalagokkal - SCHWARZ Durva vászonból?
LULU Minden selyemből! - Hosszú, világoszöld harisnya - hozzá a fehér bál cipőm. -- Rózsaszín szalag a hajamban - a harisnyakötő egész világos rózsaszín...
SCHWARZ Valóságos bordélyház!
LULU Nagyon kedélyes - különösen télen - amikor a szalonban finom meleg van - az ember tud lélegezni...
SCHWARZ Azt különben is tud.
LULU Ebben a Pierrot-mezben is - olyan jól érzem magam -
SCHWARZ Igazán...?
LULU (levegőt vesz) Nézze csak...
SCHWARZ Hagya abba! (Fölugrik, félredobja az ecsetet és a palettát, és izgatottan jár föl-alá) Aki a cipőjét pucolja, annak csak a maga lábával van dolga, és a festék se eszi meg a pénzét! - Ha holnap nem lesz vacsorám, egy nő sem kérdezi meg, hogy értek-e az osztrigához...
LULU (könyörög) Fessen!
SCHWARZ Mi a fenének ment el ez a pasas arra a próbára?
LULU Már nem marad sokáig. -- Én is jobban szeretem, ha hármaban vagyunk - - -
SCHWARZ (visszatér a festőállványhoz, fest) De lehull! -- Lehull! - - Lehull!

LULU Nem én csináltam a jelmezt. - - Ő találta ki, és a színházi szabó szabta ki. - Nem akartam rosszat magának...
SCHWARZ Meg kell fulladni!! (Leengedi az ecsetet) Nem megy! - Nem megy!
LULU Fessen! - parancsolom!
SCHWARZ De mikor táncolnak a színek a szemem előtt!
LULU Akkor legalább tegyen úgy!
SCHWARZ Lidércfényeket látok...
LULU Mindjárt visszajön. - A saját érdekében - fessen!
SCHWARZ (előről kezdi) Na persze! - - Mihez kezdhettek, ha holnap rám sütik a bélyeget: immorális! - Ezt a luxust csak egy egészségügyi tanácsos engedheti meg magának... (Fest)
LULU (mély levegőt vesz) Hála Isten!
SCHWARZ De hogy ekképpen a művész hivatása mártírjává válik, az is világos!! - - - Ha lenne szíves bal oldalon feljebb húzni a lábán a ruhát...
LULU Még feljebb?
SCHWARZ Nem rossz ötlet.
LULU Nem lehet. - Kilátszik a bőröm...
SCHWARZ (az emelvényhez lép) Megengedi...
LULU (hátrahajol) Nem szabad...
SCHWARZ De miért...
LULU Mert a harisnyám nem elég hosszú...
SCHWARZ (megragadja Lulu kezét) Megmutatom önnek...
LULU (a pásztorbotot a festő arcába vágja) Hagyjon békén! - (A kijáráthoz szalad)
SCHWARZ (követi) Hova megy?
LULU Még soká nem fog megkapni engem.
SCHWARZ Maga nem érti a tréfát... (Balra, hátul a sarokba szorítja)
LULU (jobbra menekül) De igenis --- Én értem a tréfát-én mindent értek. - Csak hagyjon békén. - Erőszakkal nálam nem ér el semmit -
SCHWARZ (hátralép) Kérem...
LULU (visszalép a dobogóra) Folytassa a munkáját. - Nincs joga, hogy zaklasson.
SCHWARZ (közeledik hozzá) Őrizze meg a pozícióját...
LULU Előbb üljön vissza az állványa mögé... (A kerevet mögé menekül, amikor Schwarz át akarja ölelni)
SCHWARZ (jobb felől akarja megkerülni a kerevetet) De előbb megbüntetem!
LULU (a kerevet másik végénél) Ahhoz előbb el kell kapnia!
SCHWARZ (bal felől megpróbálja elkapni) Mindjárt meglátja...
LULU (jobbra kitér) Ezt ismeri? (Ugratja) Gusz, gusz...
SCHWARZ Az üdvösségemre... (Jobbra átugrik a kereveten)
LULU (balra kitér) ...da-da-da-da!
SCHWARZ (a túoldalán) Ezért megfizet!
LULU (vele szemben kiegyenesedik) - Folytassa a munkáját. -- Úgyse kap el. - A szavamat adom...
SCHWARZ (előbb balra, aztán jobbra szökken) Csak még egy pillanatot...
LULU (ugyanúgy) Hosszú ruhában lehet, hogy nem tudnám megvédeni magam...
SCHWARZ Maga csökönyös gyerek...
LULU De ebben a Pierrot-mezben...
SCHWARZ Na, várjon csak...
LULU Csak egy ing van alatta...
SCHWARZ (keresztben ráveti magát a kerevetre) Megvagy!
LULU (a tigrisbőrt Schwarz fejére borítja) Nesze! - (A dobogóra ugrik, és fölmászik a létrán) Sugárzom - ragyogok - minta nap - ellátok a városokon túl is -
SCHWARZ (kiszabadul a tigrisbőrből) Ez az átkozott irha!
LULU (baljával kapaszkodik, jobbát kinyújtja) A felhőkbe nyúlok - csillagokat tűzök a hajamba -
SCHWARZ (utánamászik) Addig rázom, amíg le nem esik!
LULU (följebb mászik) Ha nem hagyja abba, felborítom a létrát...
SCHWARZ Milyen szép maga!
LULU Belerúgok a fejébe.
SCHWARZ Villámlik...
LULU Vegye le a mancsait a lábamról!

SCHWARZ Ne rugdalózzon - különben lerántom...

LULU Isten óvja Lengyelországot! *(Földönti a létrát, a dobogóra zuhan, és a spanyolfalat a nehézkesen föltápaszkodó Schwarz fejéhez vágja. - Előremenekül)* Égi gyermekek csörtetnek át a mezőn! - *(Jobbra, a festőállványoknál, Schwarz mozgására ügyelve)* - Megmondtam magának - hogy nem kap meg -

SCHWARZ *(előmászik)* A képektől tartsa távol magát!

LULU Épp egy kutyafalkával akartam tovarobogni...

SCHWARZ *(előrejön)* Próbálja meg... *(Meg akarja fogni)*

LULU Ne nyúljon hozzám, különben... *(Mikor Schwarz utánakap)* ...lyukas kezű! *(Schwarz felé hajítja a festőállványt a pasztellportréval)*

Állvány és kép a földre zuhan

SCHWARZ- Irgalmas Isten!

LULU *(hátnál)* Maga szakította ki.

SCHWARZ A műterembérem! - Az utazás! - A norvégiai utazás!

LULU Mit hajszol itt engem körbe-körbe?

SCHWARZ Most már minden mindegy! *(Utánveti magát)*

LULU *(átugrik a kereveten, át a fölburult létrán, a dobogón, és előrekerülve bukfencezik egyet a szőnyegen)* - Gödör - gödör - vigyázzon, bele ne essen - *(Felszökken, a pasztellképre tapos és fölbukik)*

SCHWARZ *(ráveti magát)* Megvan!

LULU *(kivergődik alóla és elmenekül)* -- Valósággal szétlapított!

Schwarz fölugrik és a nyomába ered

(Hátnál) - Hagyjon már békén - - rosszul érzem magam - -

SCHWARZ *(átbotladozik a felburult spanyolfalon)* Nincs kegyelem...

LULU *(alig kap levegőt, előrejön)* Úgy érzem... jaj... úgy érzem... ó, Istenem! *(A kerevetre roskad)*

SCHWARZ *(kimerülten levegő után kapkod)* - Úristen! - - A nő - - *(Hátramegy, beriglizi az ajtót, visszajön)* -- A világ - mocskos - -
- egy díszlátat kell odaképzelnem - - - - hogy mást ne mondjak -
- - *(Lulu mellé fekszik)*

LULU *(kinyitja a szemét)* - Lezuhantam...

SCHWARZ - Mocskos - - a világ - mocskos...

LULU - Egészen mélyre zuhantam...

SCHWARZ -- Hogy érzed magad?

LULU Vihar...

SCHWARZ *(megcsókolja Lulu meztelen karját)* - Vetközz le...

LULU Nagyon hideg van...

SCHWARZ Kérlek... *(Megpróbálja Luluról lefejteni a ruhát)*

LULU Hagyj...

SCHWARZ Akkor gyere...

LULU Hová?

SCHWARZ A hálószobába...

LULU Bármikor visszajöhet...

SCHWARZ Csak egy pillanatra...

LULU De minek...

SCHWARZ Szeretlek...

LULU *(megborzong)* -Ó...

SCHWARZ *(fölgyűri Lulu nadrágját)* Édes...

LULU *(lefogja a kezét)* Hagyj...

SCHWARZ *(csókolja)* Akkor gyere...

LULU Inkább itt...

SCHWARZ Itt...

LULU Ha akarsz...

SCHWARZ Akkor hadd vetköztessék le...

LULU Minek...

SCHWARZ Hogy szerethesselek...

LULU A tied vagyok!

SCHWARZ Könyörgöm...

LULU A tied vagyok!

SCHWARZ Ó, Istenem...

LULU Ha akarsz...

SCHWARZ Kegyetlen vagy...

LULU Mért nem akarsz...

SCHWARZ Könyörgöm, gyermekem...

LULU A tied vagyok!

SCHWARZ Légy kedves...

LULU Hisz kedves akarok lenni...

SCHWARZ Akkor vetközz le...

LULU De minek...

SCHWARZ A Pierrot-mezt!

LULU Hisz a tied vagyok!

SCHWARZ Nellie...

LULU Mi van a Pierrot-mezzel...

SCHWARZ Nellie - Nellie...

LULU Nem is Nellie-nek hívnak...

SCHWARZ A Pierrot-mezt...

LULU Lulunak hívnak.

SCHWARZ Évának foglak nevezni...

LULU Ahogy akarsz...

SCHWARZ Akkor légy kedves...

LULU Ahogy akarsz...

SCHWARZ Éva...

LULU Mit tegyek...

SCHWARZ Vetközz le...

LULU Minek...

SCHWARZ Csak játszol velem...

LULU Te nem akarsz...

SCHWARZ Én...

LULU A tied vagyok!

SCHWARZ De - Éva...

LULU Miért is ne...

SCHWARZ Kérlek...

LULU Nem is tetszem neked...

SCHWARZ Irgalmas Isten...

LULU Gyere...

SCHWARZ Éva - Éva...

LULU Ha nem, hát nem...

SCHWARZ Te... *(Főlemelkedik, fölugrik, zavarodott, magánkívül van)* -
Istenem - - 0, Istenem, ó, Istenem --- 0, jóságos Isten az égben!

LULU *(fölsikolt)* Ne öljön meg -

SCHWARZ Pedig könnyen lehet! -- Bármí megtörténhet--LULU *(félíg fölegyenesedik)* Azt hiszem - t e még sohase - szerettél! SCHWARZ *(hirtelen Lulu felé fordul, szüntelenül elvörösödik)* De te

sem -

LULU Én...?

SCHWARZ Hány éves vagy...?

LULU Tizenennyolc - - - és te?

SCHWARZ Huszonnyolc - örülten hangzik - tudom, hogy örülten hangzik - tébolyultan hangzik - de - bármí megtörténhet - GOLL *(kintről)* Nyissa ki!

LULU *(fölugrik)* Rejtsen el! - Ó, Istenem - rejtsen már el!

GOLL *(dörömböl az ajtón)* Nyissa ki!

SCHWARZ Irgalmas ég... *(Az ajtóhoz akar menni)*

LULU *(a karjába kapaszkodik)* Csak nem akarja...

GOLL *(dörömböl az ajtón)* Nyissa ki!

LULU *(Schwarz előtt a földre rogy, átkarolja a térdét)* Agyonver -
rejtsen el -

SCHWARZ Hová - hová - *(Az ajtó recsegve beszakad)*

Ötödik jelenet

Goll, az előbbieik

GOLL *(sötétlila arccal, véraláfutásos szemmel, botját magasra emelve támad Schwarzra)* Kutyák! -Ti kutyák! -Ti... *(Elvágódik a padlón)*

Schwarz reszketve áll, a térdre megbicsaklik Lulu az ajtóhoz menekül. - Szünet

SCHWARZ (*Gollhoz lép*) E... - e - egészség - egészségügyi tanácsos -
úr -

LULU (*az ajtóból*) Előbb hozza rendbe a műtermet -

SCHWARZ Hallgasson! -

Szünet

LULU (*előremerészkedik*) Talán csak nem...

SCHWARZ (*főlemeli Goll fejét*) Egészségügyi tanácsos úr... (*Hátralép*)
Vérzik.

LULU Biztos betörte az orrát.

SCHWARZ - Segítsen a kerevetre fektetni.

LULU (*hátralép*) - Nem - nem -

SCHWARZ (*próbálja Gollt megfordítani*) Egészségügyi tanácsos úr...
Egészségügyi főtanácsos úr...

LULU (*mozdulatlan*) Megüthette magát.

SCHWARZ Gutaütést - nyilván gutaütést kapott. - Segítsen már egy
kicsikét...

LULU Ketten se tudjuk főlemelni.

SCHWARZ (*kiegyenesedik*) Szép kis kalamajka!

LULU - Rettentő nehéz.

SCHWARZ Orvosért kell küldeni. (*Veszi a kalapját*) Legyen oly jó, állítsa
legalább föl ezeket az állványokat. (*Távozóban*) Most aztán csoma-
golhatom a másik képet is...

Hatodik jelenet

Lulu, Goll

LULU (*kissé távolabb áll meg*)... Hirtelen, mindjárt - fölugrik! - -
(*Suttog*) Puszi! - Puszi! -- (*Mindkét kezével a halántékát szoritja*)
...Nem lát. -- (*Nagy ivben hátramegy*) - Kiszakadt a nadrágja - és
- nem érzi! - (*Goll mögött áll*) Puszi!... (*Megérinti a lábujja*
hegyével) Malacka! - - (*Visszahajol*) Ennek fele se tréfa (*Maga*
előé bámul) ... Nem fog idomítani többé! -- (*Gondolataiba merülve*
megy jobbra) -- Elege van belőlem -- most mihez kezdek
-- a ruhám megvan - - (*A hálókamra felé fordul*) - - felöltözni nem
tudok - - levetközni - - azt tudok - - (*Előrejön és a földre görnyed*) -
- vadidegen arc! - - Ha így jönne - - huhh - - - (*Miközben*
kiegyenesedik) - és nincs itt senki - hogy lezárja a szemét -

Hetedik jelenet

Schwarz, az előbbieket

SCHWARZ (*sietve belép*) Még mindig nem tért magához?...

LULU (*baloldalt előrejön*) - Most mihez kezdek...

SCHWARZ (*Goll fölé hajol*) Egészségügyi tanácsos úr...

LULU Nem hiszem, hogy magához tér.

SCHWARZ Egészségügyi tanácsos úr...

LULU - Elvesztette a fonalat...

SCHWARZ Beszéljen tisztességesen!

LULU Nem is álmodta volna...

SCHWARZ (*megpróbálja Gollt fölállítani*) - Legalább két mázsa...

LULU -Észre se veszi, már jéghideg.

SCHWARZ (*Gollt a hátára fordítja*) Egészségügyi főtanácsos úr! -
Egészségügyi... (*Lulunak, a kerevetre mutatva*) Adj ide azt a
párnát...

LULU (*odanyújtja neki a párnát*) - Ha samaquecát táncolnék neki...

SCHWARZ (*a párnát Goll feje alá csúsztatja*) Az orvos minden pillanat-
ban itt lehet...

LULU De ahhoz kettesben kéne maradnom veled.

SCHWARZ Elküldtem érte a házmesternét.

LULU Gyógyszer nem segít rajta.

SCHWARZ Megtesszük, amit lehet.

LULU Nem hisz benne!

SCHWARZ Nem akar legalább átöltözni?

LULU - Ha volna itt valaki - aki segítene...

SCHWARZ Ezt végtére egyedül is képes megcsinálni!

LULU Nem...

SCHWARZ Ha tudok segíteni... LULU De

előbb zárja le a szemét. SCHWARZ Úristen

- hát tényleg azt hiszi...

LULU Ühüm...

SCHWARZ Én nem tudom.

LULU Ha nem, hát...

SCHWARZ Még soha senkit nem láttam meghalni.

LULU ...nem tesz semmit.

SCHWARZ Maga egy szörnyeteg!

LULU És maga?

Schwarz nagy szemeket mereszt rá

Egyszer majd rám is sor kerül.

SCHWARZ Nem hallgatna el végre!

LULU Magára is!

SCHWARZ Ezt nem kellett volna mondania!

LULU Tegye meg!

SCHWARZ Mit...

LULU Különben túl késő lesz.

SCHWARZ Ez a maga dolga volna.

LULU Hogy én? - Hm - M!

SCHWARZ De mért én?

LULU Egyenesen rám bámul...

SCHWARZ Rám is ugyanúgy rám bámul.

LULU Maga nem férfi. - Fél megtenni.

SCHWARZ (*lezárja Goll szemét*) -Életemben először csinállok ilyet...

LULU A szüleinek nem tette meg?

SCHWARZ Nem.

LULU Épp nem volt jelen...?

SCHWARZ Nem.

LULU Félt?

SCHWARZ (*hevesen*) Nem!

LULU (*visszariad*) - Nem akartam megbántani.

SCHWARZ - Még élnek.

LULU -- Legalább van még valakije...

SCHWARZ 0, Istenem. -- Koldusszegények.

LULU Én is az voltam.

SCHWARZ Maga...?

LULU Most viszont gazdag vagyok.

SCHWARZ (*Lulura néz, a fejét rázza*) - Maga hátborzongató! - (*Izga-
tottan jár fel-alá, magában beszél*) De nem tehet róla!

LULU (*magában*) Most mihez kezdek...

Hosszú szünet. Lulu mozdulatlanul áll, pillantását Gollra szegezi.

Schwarz oldalról néz Lulura

SCHWARZ (*megragadja Lulu mindkét kezét*) Nézz rám...

LULU Mit akar tőlem...

SCHWARZ Nézz rám...

LULU Mit akar látni?

SCHWARZ A szemedet. - (*A kerevethez vezet, és leülteti maga mellé*)
- Nézz a szemembe.

LULU Pierröt-nak látom magam benne...

SCHWARZ (*fölugrik, ellöki Lulut*) Ördög - az ördög...

LULU - Át kell öltöznöm...

SCHWARZ (*visszatartja*) Kérdezni akarok - kérdezni akarok valamit -

LULU Úgyse tudok válaszolni...

SCHWARZ (*megint lehúzza a kerevetre*) Tudnál-e - tudnál-e...

LULU Igen.

SCHWARZ Mi? - Igazat mondani...?

LULU Nem tudom.

SCHWARZ Az igazat csak meg tudod mondani!

LULU Nem tudom.

LULU (*felszökken*) A te műved...
SCHWARZ A tiéd - százszer inkább a tiéd!
LULU Ezen ne vesszünk össze...
SCHWARZ Mit meg nem tettél érte...
LULU Már nem lehet megváltoztatni...
SCHWARZ - Biztos vagy benne?
LULU Tizennégy napja...
SCHWARZ Es ilyen sokáig hallgatni tudtál?!
LULU Fél éjszakákat átsírtam...
SCHWARZ Az egyetlen boldogság - az egyetlen, ami mennyország-
gunkból még hiányzott!
LULU Én mindent megpróbáltam.
SCHWARZ Ó, szégyellj magad! - Hidegvérrel nézek a szüled elébe.
Nem félek. Rég el tudok tartani két embernél többet is. Éld bele
magad egész nyugodtan. - Ma mára legkeresettebb művészek közé
tartozom. A műkereskedők versengenek a képeimért. - De mi
másért vittem volna ilyen sokra! - Miért dolgozzak - ha nem a
családomért!
LULU Én nem számítok neked...
SCHWARZ Hisz mindezt neked köszönhetem! - Mindent, de mindent
neked köszönhetek! - Isten látható áldása van rajtam, mióta az
enyém vagy. Most te is láthatod. Csak azóta tudom, ki vagyok, mióta
az enyém vagy. Énnél több nem kell ahhoz, hogy elismert legyen
valaki. Az önbizalmamat, az alkotás örömét, a művészi büszkesé-
gemet - mindent - de mindent neked köszönhetek. És még kérde-
zed, hogy számítás-e valamit? -Te vagy a boldogságom! Te vagy
a szerencsém! Te talán ezt nem is tudod, de tenni sem tehetsz ellene
semmit. Értem virágzol, és értem hervadsz is el. Értem! Értem! A
tested értem é! - Szerencsésnek tarthatod magad - hisz egyebed
sincs! - A sárból halásztalak ki - véres küzdelemben önmagamot is
legyőztem, csak hogy megszerezzelek. Mint egy igazi férfi! De
immár a szerencse is elárastt kegyeivel. Napról napra növekszik
hírnevem, és - akár akarod, akár nem-a kincseimet minden évben
újabb drágakövel fogod gazdagítani...
LULU - Szeretnék még egy kicsit szabadon...
SCHWARZ Vissza kell mennem dolgozni. - A modell vár... (*Felveszi
az ecsetet és a palettát a földről, megcsókolja Lulut*) Az esti viszont-
látásra...

LULU (*ránéz*) Nagyon félek...

SCHWARZ Iphigeneiámból még mindaz hiányzik, ami ahhoz kell - ami
ahhoz kell, hogy nyugodt szívvel a magaménak, igazán a magamé-
nak vallhassam. Március végéig el kell készülnöm vele. - Ehhez jön
még az öt megrendelés az Egyesült Államokból...

LULU (*Schwarz térdén ringatózva*) Haragszol?

SCHWARZ (*ismét leteszi az ecsetet és a palettát*) Művész vagyok -
ezért sok mindent el kell nézni nekem. És-te is olyan borzalmasan
izgató vagy...

Lulu megborzong

Bizony, bizony!

LULU Elformátlanodom.

SCHWARZ Nem volna csoda.

LULU Te könnyen nevezsz.

SCHWARZ Isten látja lelkem, nem én vagyok az oka.

LULU Hát ki más?

SCHWARZ A szépséged! LULU

Meg fogok sérülni. SCHWARZ

Mért vagy olyan édes! LULU

Embertelen vagy... SCHWARZ

Nem tehetek róla.

LULU - Nem tudok más lenni, mint amilyen vagyok - nem tudok más

lenni, mint egy nő - ha itt vagy a közelemben...

SCHWARZ Igen - te nő vagy!

LULU Szeretnék csúnya lenni...

SCHWARZ Isten óvjon!

LULU Csak egyszer - három hétig -

SCHWARZ Nagy szerencsétlenség lenne belőle.

LULU - Szeretném azt képzelni, hogy megint fiatal vagyok - kigyerek -
aki nem tud semmiről. - Szeretnék megint örülni valaminek - örülni
annak, hogy megnövök. - Újra nevetnék, ha erre gondolnék - de
szép is lenne - - - megint egy icipicit szűz lennék...

SCHWARZ (*Lulu haját simogatja*) Mindenható...

LULU ...szeretnék még egyszer lent játszani az utcán...

SCHWARZ A világ brutális. - Brutális! - - Ha egyszer az a sorsod,
hogy feláldozzanak. - Add meg magad - a halálos ítéletnek - -
boldog halál - -

LULU - Sokszor szeretnék csak úgy magam elé üvölni... SCHWARZ
Gyakran észreveszem. - - - Felfoghatatlan, hogy mitől vagyok olyan
ijesztő.

LULU Senkinek sem kívánnám.

SCHWARZ Ez nem csak a te húsoz...

LULU Szegény húsom...

SCHWARZ Már sokszor gondoltam erre...

LULU Löttyedt lesz...

SCHWARZ Meg lehet szokni.

LULU - A selyem ágyneműt már alig tudom megkülönböztetni a
léckerítéstől...

SCHWARZ (*elgondolkozik*) Mostanában nem is forogsz, nem is tán-
colsz - pedig milyen mennyei vagy olyankor...

LULU Es olyan kényes voltam - ha az ujjbegyemet végighúztam a
térdemen, rózsaszín csík maradt utána...

SCHWARZ Mára csókjaidnál is gyanút fogtam...

LULU Lehet, hogy az alsóneműm miatt...

SCHWARZ Isten ments!

LULU Nem akarom többé fölvenni...

SCHÖNING Es a csókod sem az igazi!

LULU (*megcsókolja*) Nem...?

SCHWARZ Olyan takarékos lettél velem.

LULU (*megcsókolja*) A csókjaimmal?

SCHWARZ Csak tudnám, hol tanultad!

LULU Mielőtt még a világra jöttem...

SCHWARZ Te kis liba!

LULU Anyácskámnál.

SCHWARZ Nana...

LULU Van, aki tudja...

SCHWARZ Én tőled tanultam.

LULU A másik nem jön rá sose.

SCHWARZ Magamtól sohasem jöttem volna rá.

LULU Pedig te tudsz...

SCHWARZ Mi a titka?

LULU Csók nélkül...

SCHWARZ Mi a titka - könyörgöm...

LULU Mindegy...

SCHWARZ Rejtély előtt állok. - Elég, ha csak fölsejlesz a gondolata-
imban...

LULU (*megcsókolja*) Szegény fiú...

SCHWARZ A szépségeden múlik? - A tagjaidon? - A testi felépítése-
den... (*Megemeli rajta a ruhát, hogy a világoszöld harisnyája a
térdéig kilátszik*) - E vonalakban nem rejlik érzékiség...

LULU (*védekezik*) - Most keltünk föl az ágyból...

SCHWARZ (*Lulu szemléletébe süppedve*) - Túl szellemi - túl szűzies...

LULU (*térdét betakarva*) Mért töröd a fejed ezen...

SCHWARZ - Csak egyvalami lehet...

LULU (*csókolja*) Csitt...

SCHWARZ Egyvalami...

LULU (*befogja a száját*) Nem! - Nem!

SCHWARZ Egyvalami...

LULU (*csókokkal borítja el*) A - da - da - da - da - da...

SCHWARZ Te is tudod...

LULU (*kiegyenesedik, keresztbe veti a lábát*) ...de akkor sem áll a
hatalmamban, és nem tudok ezen változtatni sem.

SCHWARZ (*magához szorítja*) Nem is szabad ezen változtatnod! -
Gyermekek! - Nem is szabad ezen változtatnod! - Hisz ez minden
kincséd! - A lelked - a mindened -

LULU (*visszasüppedve*) Megörjitesz! - (*Behunyja a szemét, kinyitja az ajkait*) - Olyan forró vagyok! - Égek...

SCHWARZ (*gyöngéden fölemeli, és lefekteti a támlás székre*) - Henriette biztos kiment a piacra...

LULU (*keze a térde között*) Fordítsd el a kulcsot...

SCHWARZ (*hátramegy, és kulcsra zárja az ajtót. Kint csöngetnek*) Vigye a hóhér!

LULU Nem vagyunk itthon!

SCHWARZ - Lehet, hogy a műkereskedő...

LULU Es ha maga volna a német-római császár...

SCHWARZ Egy pillanat... (*Kimegy*)

Második jelenet

LULU (*egyedül, mozdulatlanul mered maga elé*) - Te - - - - Te - - - - te - - te-itt? - - - - °.....° de jó

Harmadik jelenet

SCHWARZ (*visszajön*) - Egy koldus. - Részt vett a hadjáratban. - Adj ötven pfenniget. Nincs nálam pénz... (*Lehajol és megcsókolja Lulut*)

LULU Most menj -

SCHWARZ (*felveszi az ecsetet és a palettát*) Valóban legfőbb ideje, hogy visszatérjek Iphigeneiámhoz. A modell ott ül, mi meg itt posztkodunk. (*Távózóban*) Adj neki ötven pfenniget... (*El jobbra*)

Lulu fölemelkedik, lassan elrendezi a toalettjét, hátrasimítja a haját, és az ajtóhoz megy

Negyedik jelenet

Lulu, Schigolch

SCHIGOLCH (*akit Lulu vezet be*) - - Énnél azért némileg masszívabb fickót vártam - valamivel nagyobb mellbőségűt. - Mintha szorongana valamitől. - Megroggyant a térde egy kicsit, amikor megpillantott...

LULU (*széket tol alá*) Hogy jut eszedbe koldulni tőle...

SCHIGOLCH (*leül*) Mi másért cipeltem volna ide vén csontjaimat? Épp elég kellemetlen - ilyen időben. Azt mondtad, hogy délelőttönként az ecsetjével van elfoglalva.

LULU Elszámította magát. - Mennyi kell?

SCHIGOLCH Csak kétszáz - ha van annyi - de lehet háromszáz is. - A két legjobb kliensem elutazott anélkül, hogy egy szóval is előre jelezte volna.

LULU (*az íróasztalához megy, és egy fiókban kotorászik*) Olyan fáradt vagyok!

SCHIGOLCH (*körülnéz*) Meg hát ez is nagyon érdekelt. Már rég szerettem volna megnézni, hogy néz ki nálad idehaza mostanában.

LULU Hogy tetszik?

SCHIGOLCH Paff vagyok. (*Felnéz*) Mint nálam, ötven évvel ezelőtt! - De akkor még nem kínai bojtok voltak, hanem rozsdás szabályák. - Az ördögbe is, te aztán vitted valamire! (*A torkát köszörüli*) Ezek a szőnyegek...

LULU (*három bankjegyet ad neki*) Ha nincs itt senki, mindig meztláb járok.

SCHIGOLCH (*észreveszi Lulu portréját*) Ez te vagy?

LULU Tetszik?

SCHIGOLCH Ha neked jó.

LULU - Valami édeset?

SCHIGOLCH Mid van?

LULU (*feláll*) Elixir de Spaa.

SCHIGOLCH Annyit ér, mint a kamillatea - jöjjön bár Spaából vagy Vidzsidzsiből. -- Iszik?

LULU Még csak az kéne. - - - (*Előrejön*) A gyógyír mindenkire másként hat.

SCHIGOLCH Kikészül?

LULU (*két pohárba tölt*) Elalszik.

SCHIGOLCH Ha berúg, a veséjébe láthatsz.

LULU Inkább nem. (*Leült Schigolchhal szemben*) Mesélj.

SCHIGOLCH Az utcák egyre hosszabbak lesznek, a lábam meg egyre rövidebb.

LULU És a harmonikád?

SCHIGOLCH Zihál. Zihál, mint én az asztmám miatt. Mindig mondom magamnak, hogy már nem érdemes megjavítani. (*Koccintanak*)

LULU (*kiissza a poharát*) Már azt hittem, véged...

SCHIGOLCH Én is sokszor. - - - De épp amikor leáldozóban van a nap, akkor nem tud nyugton ülni az ember. Csak azt remélem, hogy télen már az én (*Köhög*) - az én - az én kedves asztmám végre gondoskodik valami útiakalmatosságról.

LULU (*tölt*) Úgy érted, odafönt elfeledkeztek rólad?

SCHIGOLCH Az könnyen lehet - nem sorba haladnak. (*Simogatja Lulu térdét*) Most mesélj valamit te - rég láttalak - kicsi Lulum. LULU (*hátrébb löki magát, mosolyog*) Az élet olyan felfoghatatlan!

SCHIGOLCH Még nagyon fiatal vagy.

LULU Hogy te Lulunak hívsz engem.

SCHIGOLCH Lulu vagy, nem? - Hívtalak valaha is másképp?

LULU Emberemlékezet óta nem hívtak senki Lulunak.

SCHIGOLCH Más elnevezés járja?

LULU A Lulunak olyan özönvíz előtti hangzása van.

SCHIGOLCH Gyermekek! Gyermekek!

LULU Most úgy hívnak...

SCHIGOLCH Mintha attól a mézesbödönke nem volna ugyanaz!

LULU Gondolod?

SCHIGOLCH Most hogy hívnak?

LULU Éva.

SCHIGOLCH Egyik kutya, másik eb!

LULU Ére hallgatok.

SCHIGOLCH (*körülnéz*) Ilyet álmodtam neked. Mindig erre vágtyál. -

Az meg mi?

LULU (*parfümöt permetez magára*) Heliotrop.

SCHIGOLCH Jobb szaga van, mint neked?

LULU (*Schigolchra permetez belőle*) Savanyú a szőlő!

SCHIGOLCH Ki láthatta volna előre ezt a fejedelmi luxust!

LULU Ha belegondolok...

SCHIGOLCH (*Lulu térdét simogatja*) Hogy megy sorod? - Foglalkozol még a franciával?

LULU Fekszem és alszom.

SCHIGOLCH Az előkelő. Jó benyomás kelt. - És még?

LULU Kinyújtózom - míg nem ropog.

SCHIGOLCH Es ha ropogott?

LULU Mit érdekel az téged!

SCHIGOLCH Hogy mit érdekel az engem? - Hogy mit érdekel az engem? Inkább éljek az utolsó ítélet harsonaszaváig, lemondva minden mennyei örömről, csak az én Lulum bajba ne keveredjen. -

Hogy mit érdekel az engem? -Van bennem együttérzés. A jobbik énem, igaz, már megboldogult. De még megértem ezt a világot.

LULU Én nem.

SCHIGOLCH Túl jó a dolgod.

LULU Az elhülyülésig.

SCHIGOLCH Jobb, mint annál a vén táncos medvééné!

LULU Már nem táncolok.

SCHIGOLCH Annak is megvolt az ideje.

LULU Most én egy...

SCHIGOLCH Beszélj, beszélj, mondd el, ami a szívedet nyomja, gyermekem! - Már akkor bíztam benned, amikor nem látszott belőled

semmi más, mint a két nagy szemed és alatta a széles pófád...

LULU Egy állat...

SCHIGOLCH Mármost, hogy ez a... És micsoda állat!

LULU Tudom azt jól. - Ürian élek.

SCHIGOLCH Egy elegáns állat! - Egy díszállat!

LULU Te idomítottál.

SCHIGOLCH Na ja. - - Most már rám csukhatják a koporsófüdőt. -
Az előítéletekkel végeztem.
LULU Végeztél velük te már rég.
SCHIGOLCH A hullamosónóval szemben is.
LULU Attól ne félj, hogy valaha is megmosdatnak.
SCHIGOLCH Az ember úgymint csak újra mocskos lesz.
LULU *(parfümmel permétezi)* Ez feltámasztana!
SCHIGOLCH Oszladozunk.
LULU Ezt kikérem magamnak! Minden este tetőtől talpig bedörzsölöm magam pataszírral, és arra még púder jön, míg úgy nem nézek ki, mint egy márványszobor. - Olyan lesz tőle a bőröm, mint a szatén.
SCHIGOLCH Nyilván megéri a fáradságot ennek a piperkőcnek a kedvéért.
LULU Este, ha kitakarózom, úgy nézek ki, mint egy hámozott alma.
SCHIGOLCH Mintha nem csak szar volnál te is!
LULU Hát én nem! - Rosszul érzem magam, ha nem vagyok tetőtől talpig harapni való.
SCHIGOLCH Én is! - Én tetőtől talpig harapni való vagyok. - Hamarosan nagy vacsorát adok. Kitárom a kapukat.
LULU A férgek nem csapják el veled a hasukat, az biztos.
SCHIGOLCH Türelem, kislányom! - Téged sem tesznek a tisztelőid spirituszba. Addig szép Heléna is, amíg rugalmas. - Es azután? - Egy vén bakancs! - Még az állatkerbe sem veszik be. A kényes bestiák gyomorrontást kapnának tőle. *(Fölkel)* Talán majd műtrágyát csinálnak belőled.
LULU *(fölkel)* Neked is elegend van?
SCHIGOLCH Még öröközdet kell ültetnem a síromra.
LULU Majd én gondozom.
SCHIGOLCH El tudom képzelni! --- Emlékszel még, hogyan húztalak ki meztelenül a kutyaólból?
LULU Arra, hogy a kezemnél fogva felakasztottál, és a nadrágtartóddal kékre verted a fenekemet, arra úgy emlékszem, mintha ma lett volna.
SCHIGOLCH Rád is fért. Rád is fért. - *(Odatartja neki az arcát)* Adieu.
LULU *(megcsókolja)* Adieu. *(Kikíséri, és dr. Schöninggel jön vissza)*

Ötödik jelenet

Dr. Schöning, Lulu

SCHÖNING Mit keres itt az apja?
LULU Az apám? - Most meg mért magáz egyszerre?
SCHÖNING *(bizonytalanul)* Volna egy - egy pillanatra - beszélni szeretnék magával...
LULU Velem? - Mért nem mondta akkor tegnap?
SCHÖNING *(leül)* Ha engem Eduard Schwarznek neveznének, ez a tróger nem lépné át a küszöböt...
LULU *(leereszkedik egy székre)* - Mit akar hát - az Isten szerelmére megint...
SCHÖNING Kérem, hallgasson végig...
LULU Mondja, mért magáz engem? - A műteremben van. SCHÖNING Már tegnap meg akartam mondani magának - sőt, már előbb...
LULU Higgye el, hogy a műteremben van!
SCHÖNING Ne izgassa fel rögtön magát, az Isten szerelmére...
LULU De ha maga egyszer olyan - ijesztő...
SCHÖNING Igen - hm - kérlek, hogy a látogatásaidat nálam...
LULU A látogatásaimat...
SCHÖNING Igen, a látogatásaidat - szüntesd be nálam.
LULU Maga megőrült...
SCHÖNING Kérlek, hogy szüntesd be nálam a látogatásaidat.
LULU Mi nem jut eszébe!
SCHÖNING Megértettél?
LULU Nem.
SCHÖNING Hónapok óta töprengek ezen. - Mindenekelőtt a te érdekében teszem. - Mindig is te és a te boldogságod lebegett a szemem előtt...
LULU Megkínálhatom egy kis Elixir de Spaaval...

SCHÖNING Most nem - kérlek - ígérd meg...
LULU Mi történt magával - - tegnap óta...
SCHÖNING Semmi.
LULU Hülyének néz...
SCHÖNING Korábban már kétszer is kértelek erre.
LULU Maga meg van fázva.
SCHÖNING Nagyon jól érzem magam.
LULU Én is...
SCHÖNING Ha most sem fogsz végighallgatni...
LULU Hallgatom.
SCHÖNING Ha nem fogsz végighallgatni, nos -akkor egyszerűen nem fognak beengedni hozzám. - Te kényszerítesz...

Lulu fölkel és föl-alá járkal

- A magam részéről nem mulasztok majd el megtenni mindent, amit csak a társadalmi helyzetem megkíván. -- Ez utóbbira pedig immár legalább olyan büszke lehetsz, mint az én - bizalmas ismeretségre. -Ámbár velem már nem nagyon lehet büszkélkedni.
LULU Ne játsszon velem, hallja! - Mit szegtem meg?
SCHÖNING Nekem ez jobban fáj, mint neked. -

Szünet

LULU *(kecsesen leül Schöning mellé egy székre, keze a támlán)* - Meg akar- nőszülni...
SCHÖNING Azt is.
LULU Ez valami - tiszta vonzalom...
SCHÖNING Fogod be!
LULU Ahogy kívánja...
SCHÖNING Nem akarok két szék között a pad alá esni.
LULU - Szabad kérdezniem...
SCHÖNING Von Bergen kisasszony.

Lulu bőlint

Ezen már nem lehet változtatni.
LULU - Ismeri a hölgyet?
SCHÖNING Kislánykorában a térdemen ült.
LULU - Csinos?
SCHÖNING Jó adottságai vannak.
LULU - Még nem tud semmiről?
SCHÖNING Fölkészítik rá.
LULU - Még intézetben van?
SCHÖNING Első szabad lépése hozzám vezet.
LULU Szegény gyermek...
SCHÖNING - A múlt héten meglátogattuk az apja és én. -- Túl sokat még nem lehet róla mondani.
LULU Már van tizenhat éves?
SCHÖNING - Még bármi lehet belőle.
LULU És - a báróné asszony?
SCHÖNING Fájdalmas anyai főbólintás...
LULU - Hogy maga milyen okos!
SCHÖNING Hálája kifejezéseként.
LULU Azt tudom. - A papát megmentette a fegyháztól.
SCHÖNING A rendi kasszával támadtak bonyodalmai.
LULU Először tehát elcsábítja a mamát...
SCHÖNING Udvariasságból.
LULU Igen, ön...
SCHÖNING Az élő Istenre esküszöm!
LULU Boldog lennék, ha harminchét évesen úgy néznék ki.
SCHÖNING Hat gyermeket hozott a világra.
LULU Nem nézni ki belőle.
SCHÖNING Nem látszik rajta.
LULU Meg akarta önt jutalmazni.
SCHÖNING A férjével ezt aligha lehetett volna elhitetni. - Különben csak egyszer találkoztunk. Azonnal megkértem rá, hogy valljon be mindent a férjének.

LULU - Már akkora gyermekre gondolt?
SCHÖNING Arra is.
LULU Nem akarom a szegény kis teremtest még boldogtalanabbá tenni. - - Többé nem lépem át a háza küszöbét...
SCHÖNING Szavadat adod...?
LULU Ott találkozunk, ahol maga akarja.
SCHÖNING Mi ketten soha többé nem találkozunk - hacsak nem a férjed társaságában.
LULU Ezt senki sem kívánhatja tőlem!
SCHÖNING A férjed, azáltal hogy elvett téged, a barátom lett...
LULU Az enyém is...
SCHÖNING Hogy megcsalod, az nekem nagyon kellemetlen...
LULU Jóságos Isten...
SCHÖNING Már megszoktam. - Ha holnap ráébredne az igazságra, nem mondhatom neki, hogy menj vissza oda, ahonnan jöttél. Erre már képtelen volnék. Az én koromban nem könnyen kötődik az ember. - Ő az egyetlen a világon, aki közel áll hozzám.
LULU Lesz magának elég barátja - ha újra megnősül...
SCHÖNING Köszönöm szépen.
LULU Csak várja ki...
SCHÖNING Ezért nem akarok Schwarzcal konfliktust!
LULU Nem is kell...
SCHÖNING Igen - még túlságosan is gyerek...
LULU Túlságosan is tökfej!
SCHÖNING Gyerekfej - különben már régen rájött volna, milyen utakon jársz.
LULU Nem ártana neki, ha rájönne, milyen utakon járok. - Talán akkor nem lenne annyira sótlan. Talán összeszedné magát egy kicsit...
SCHÖNING Akkor mért mentél hozzá feleségül?
LULU Mert még nem ismertem a fafejű fajtáját.
SCHÖNING Szegényke...
LULU Olyan boldognak érzi magát!
SCHÖNING Ha ennek egyszer kinyílik a szeme!
LULU Banális. - Szimpla. - Nincs neveltetése. - Sejtelve sincs róla, hogyan néz ki mások társaságában. - Nem lát semmit. - Nem látja magát, és nem lát engem sem. - Vak-vak-vak, mint a kályhacső...
SCHÖNING - Fogd kézen legalább...
LULU Nem vagyok nevelőnő!
SCHÖNING Untat.
LULU A felesége vagyok.
SCHÖNING Száz esetből kilencvenben ez a feleség dolga.
LULU Ezért nem kell még megházasodni.
SCHÖNING Isten tudja, miféle illúziókat kergetsz a törvényes világról.
LULU Nincsenek illúzióim. - De még mennyire, hogy nincsenek. - Van még úgy is - hogy Gol-lal álmodom...
SCHÖNING A vén varázsló! - Elkényeztetett!
LULU Legalább nem volt banális.
SCHÖNING Istenemre, nem - a táncóráival.
LULU - Néha újra látom magam fölött a dagadt vörös fejét...
SCHÖNING Visszasírod a korbácsot.
LULU - Minden harmadik-negyedik éjjel azt álmodom, hogy a temetése csak félreértés. - - Velem van, mintha soha el sem távozott volna. - Oly halkan lépdel, mint aki zokniban jár. - Nem haragszik, hogy Schwarzhoz mentem feleségül - csak egy kicsit szomorkás - és aztán riadt és kissé félnék - mint aki engedély nélkül jött. - Különben nagyon kellemesen érzi magát a társaságunkban... csak azt nem tudja lenyelni, hogy azóta milyen sok pénzt kihajítottam az ablakon...
SCHÖNING Ez hullagyalázás.
LULU Magától jön...
SCHÖNING Es még ez sem elég?
LULU Mit nevez maga elégnék...
SCHÖNING Hm - hogy én? - Szerelmet nem lehet rőfre mérni. -- Ha nincs neveltetése -- akkor avasd be...
LULU Szeret.
SCHÖNING Fatális!
LULU Szüljek neki gyerekeket.
SCHÖNING A szerelem nem férkőzhet az állathoz!

LULU - Már semmi kedvem a tükörbe nézni. - Olyan nevelésesnek érzem magam! - Egyáltalán nem ismer. - Erdei madárkának nevez és gazellának, és sejtelve sincs róla, ki vagyok. - Az első zongoratanárnőnek ugyanezt mondaná. - Nem tud különbséget tenni. - Ez azért van, mert életében nem volt dolga nővel. - Ő maga mondja...
SCHÖNING Pedig tizenöt éves kora óta a leginycsiklandóbb teremteseken legelteti a szemét!
LULU Még heneceg is vele.
SCHÖNING Hm -
LULU És retteg. - Retteg az életéért. - Holdtöltekor mindig valami titkos betegséget beszél be magának...
SCHÖNING Hipochonder...
LULU Engem nyugtatószerként használ.
SCHÖNING Ohó...
LULU Mért ne mondhatnám ki? - Én egyáltalán nem számítok neki. - Ha undorodom, szerinte az csupán gyermeki szemérem. - És rögtön nekem esik... és amikor más örülne, üvölt, mint az ereszcatorna.
SCHÖNING - - Hány romlatlan leány, Istenkém, milyen boldognak hinné magát a helyedben!
LULU Akkor keressen magának egyet. - Van elég. -- Ha beparfümözöm a fejemet, és egy sötét, berakott selyeminget veszek föl - tenyéryni csipkével, és szalagot húzok a térdemre...
SCHÖNING Emlékszem.
LULU Es csak a két karom marad csupaszon, akkor mint egy zulu harcos - reccs - mindent leszaggat rólam, és csak a rőfögését élvezhetem...
SCHÖNING Hihetetlen.
LULU És amikor a kisbabajelmezemben eltáncolom neki a tarabummsztirét, elalszik.
SCHÖNING Hisz művész.
LULU Legalábbis azt hiszi, hogy az.
SCHÖNING Ez a fő.
LULU Azonkívül azt hiszi, hogy híres ember.
SCHÖNING Azzá is tettem.
LULU Elhisz mindent - mindent. Bizalmatlan, mint egy tolvaj, és közben mindent bevesz, az emberből még a maradék tisztület is elpárolog. - Amikor elvett feleségül, beadtam neki, hogy még szűz vagyok...
SCHÖNING Úristen!
LULU - Különben erkölcsstelennek tartott volna.
SCHÖNING - És sikerült?

Lulu hallgat

Kellemetlen volna -
LULU Kiáltoztam...
SCHÖNING Mintha...
LULU Félreértette.
SCHÖNING És - nem csalódtott.
LULU - Máig is mindenfélét képzel magáról.
SCHÖNING (*főlemelkedik*)- Irigylésre méltó ember. - Mindig mondtam.
LULU Kezdte nagyra tartani saját magát. - Azóta lelkesedéssel beszél önmagáról.
SCHÖNING Ez nem változtat semmin. - (*Fel-alá járkál*) Amúgy is előrelátónak kell lennem. - Éppen most nincs szükségem botrányra...
LULU Mindent - mindent megteszek, hogy ő elégedett legyen.
SCHÖNING Ezzel még nem vagyok kisegítve. - A feleségemet tisztá házba akarom bevezetni.
LULU Mit akar attól a gyermektől...!
SCHÖNING Mit törődsz ezzel...
LULU Túl fiatal magához!
SCHÖNING A gyermek három évvel fiatalabb nálad.
LULU Halálra fogja unni magát - úgy legyek én Lulu! - Az a gyermek untatni fogja a vidámságával, és untatni fogja azzal is, ha hallgat.

SCHÖNING - Majd én megfelelőre alakítom.
LULU Irgalmas Isten - összetörik a maga kezei között...
SCHÖNING Ne állj az utamba! - Schwarzcal való házasságod óta nem adtam rá okot, hogy komolyan vedd a viszonyunkat...
LULU Ó, Istenem...
SCHÖNING Megtettem érted, amit joggal elvárhattál. Makkegészséges fiatal férjed van. Támogatom a karrierjét. Egy csomó pénz áll a rendelkezésedre. Társaságba jársz. Kérlek, hagyd meg nekem azt a kis szabadságomat. Amennyi még élnem adatott, azt szeretném nyugodtan leélni. - - Ha eljössz hozzám, és az ingedet a sarokba hajítod, mielőtt még felfoghatnám, hogy mi történik, nos, akkor nem kívánhatja tőlem senki emberfia, hogy a férjes asszonyt tiszteljem benned...
LULU - Elege van belőlem - elege van belőlem.

Schöning az ajkába harap

Ez minden.
SCHÖNING - Ez minden.
LULU (*fölemelkedik*) De én nem hagyom eltaszítani magam...
SCHÖNING Na, kezdődik.
LULU Kapaszkodni fogok, ameddig bírom erővel...
SCHÖNING Ne kiabálj!
LULU Kapaszkodni fogok - ha minden elpusztul is...
SCHÖNING -- Mignon...
LULU Egy csapásra, egyik napról a másikra úgy tesz, mintha soha nem láttuk volna egymást!
SCHÖNING Egyszer ennek is el kellett jönnie.
LULU Nem hagyom, hogy eldobjon magától - ebbe belepusztulok. - Az egész világ rám taposhat - csak maga nem - csak maga nem! -- Ez csúnya dolog volna magától! - Megöli!
SCHÖNING Pénzt akarsz?
LULU Ha valakihez tartozom ezen a világon, az maga! Maga mindent megtett értem! Mindent magától kaptam! - Vegye el! Vegyen magához mint cselédet, ha akar...
SCHÖNING - Tanítottalak; kiházásítottalak; másodszor is kiházásítottalak; most már csak azt szeretném, hogy tisztességes asszony legyen belőled...
LULU Mit törődöm azzal - tisztességes asszony!
SCHÖNING Ha valóban azt hiszed, hogy hálával tartozol nekem, akkor bizonyítsd be.
LULU Csináljon velem, amit akar; mi másért vagyok a világon! Csak ezt ne! Ne dobjon el magától!

Hatodik jelenet

Schwarz, előbbiek

SCHWARZ (*kezében ecsettel, jobbról*) Mi folyik itt...
LULU Eltaszít magától! Pedig ezerszer is azt mondta nekem...
SCHÖNING Hallgass! Hallgass! Hallgass!
LULU Ezerszer azt mondta nekem - azt dadogta, hogy nincs még egy olyan szerelem, mint az enyém...

Schwarz karon fogja Lulut és jobbra elvezeti

SCHÖNING (*egyedül*) - A keserű pirula!
SCHWARZ (*ecsettel a kezében visszajön*) Mi ez, valami tréfa?
SCHÖNING Nem.
SCHWARZ Magyarázd meg, kérlek.
SCHÖNING Igen...
SCHWARZ Mi igen...? Mi igen...?
SCHÖNING Ülünk le - fáradt vagyok. (*Leül*)
SCHWARZ (*habozik*) Mit jelentsen ez?
SCHÖNING Ül le - kérlek.
SCHWARZ (*leül*) Mi - mit jelentsen ez? - Magyarázd meg, magyarázd meg!

SCHÖNING Hisz - hisz hallottad.
SCHWARZ Semmit sem hallottam...
SCHÖNING Nem akarsz semmit meghallani.
SCHWARZ Nem értelek...
SCHÖNING - Fogd fel végre - hogy mit köszönhetsz neki - és akkor...
SCHWARZ Igen - azt tudom.
SCHÖNING Félmilliót vettél feleségül.
SCHWARZ Erről igazán nem ő tehet!
SCHÖNING Egy félmilliót vettél feleségül.
SCHWARZ Igen - és...
SCHÖNING Úszol a boldogságban -
SCHWARZ Igen...
SCHÖNING Ezt neki köszönheted...
SCHWARZ Igen!
SCHÖNING Koldus voltál.
SCHWARZ Igen. Igen. - Panaszkodott rám?
SCHÖNING Nem erről van szó...
SCHWARZ Panaszkodott rám!
SCHÖNING Szedd már össze magad! - Vedd végre egy kicsit komolyan az életet! Nem vagyunk gyerekek!
SCHWARZ Akkor mit akar még?
SCHÖNING A korbácsot akarja!
SCHWARZ Mindene megvan, amit csak kíván.
SCHÖNING Te egy...
SCHWARZ Mondd meg inkább, mit jelentett ez az imént!
SCHÖNING Megmondta ő maga- itt, előtted!
SCHWARZ (*elsápad*) Csak nem akart engem...
SCHÖNING Egy félmilliót vettél feleségül.
SCHWARZ Megcsal?
SCHÖNING Ami megtörtént, megtörtént.
SCHWARZ Ami megtörtént?
SCHÖNING A te hibád, ha te vagy az, akit megcsaltak.
SCHWARZ De mi történt?
SCHÖNING Fél évig tobzódtál a hetedik mennyországban - ezt senki nem veheti el tőled. Ezért hálás lehetsz neki.
SCHWARZ De mit tett??
SCHÖNING Ezen a múlt már nem változtathat.
SCHWARZ De mit tett?
SCHÖNING Hisz megmondta.
SCHWARZ Az előbb?
SCHÖNING Az előbb? - Nem. - Tizenhárom éve ismerem.
SCHWARZ Te...?
SCHÖNING - Nevet szereztél magadnak. - Van munkád. Pénz nélkül ez nem megy. - Semmit sem kell megtagadnod. - Megvan a személyes szabadságod...
SCHWARZ Megcsaltál...
SCHÖNING Talán lőjük le egymást...?
SCHWARZ Lőni --- lőni...
SCHÖNING Én nem bántalak.
SCHWARZ Istenem, ó, Istenem...
SCHÖNING - Nyomorultnak érzed magad?
SCHWARZ Ó, Istenem...
SCHÖNING - Téged nem csalt meg senki.
SCHWARZ Akkor nem értem...
SCHÖNING Nem is fogod megérteni... - Azért jövök, hogy véget vessek a...
SCHWARZ Igen - tudom.
SCHÖNING Azért jövök, hogy megtiltsam további látogatásait. - A te érdekedben jövök.
SCHWARZ Tehát mégis...
SCHÖNING Segíts abban, hogy feltámadjon a kötelességérzete. - Ugyanis nem tudja, mit tesz. - Nem tud másként.
SCHWARZ Te - te ismerted őt...
SCHÖNING Igen, ismertem őt. - Virágáru slány volt. Hétéves korában mezítláb szaladgált, alsós szoknya nélkül, a kávéházak környékén, és virágot árult.
SCHWARZ Nekem azt mondta, hogy egy gonosz nénikéje nevelte föl...
SCHÖNING Az asszony, akihez beadtam.

SCHWARZ Virágáruslány... alsósoknya nélkül...
 SCHÖNING Ezt nem mondta meg...
 SCHWARZ Nem, nem.
 SCHÖNING Ezt nem lehet rossz néven venni tőle.
 SCHWARZ Virágáruslány...
 SCHÖNING Mért mondom ezt el neked? - Hogy azt ne hidd, romlott természete van. - Amióta ismerem, csak az előnyére változott. Kitűnő tanuló volt...
 SCHWARZ És hányszor...?
 SCHÖNING Ennek semmi jelentősége. - A vizsgákon az anyák őt állították lányaik elé példaképül.
 SCHWARZ A felsőbb lányiskolában...?
 SCHÖNING A felsőbb lányiskolában. - Még megvannak nálam a bizonyítványai.
 SCHWARZ Amikor megismertem, azt mondta, hogy ő még érintetlen...
 SCHÖNING Biztosan tréfált...
 SCHWARZ Nekem azt mondta - érintetlen -
 SCHÖNING Hisz özvegy volt.
 SCHWARZ Megesküdt...

Schöning fölkel és elmegy balra

Az anyja sírjára!
 SCHÖNING Nem is ismerte az anyját- nemhogy a sírját-az anyjának nincs is sírja.
 SCHWARZ Istenem...
 SCHÖNING (*visszajön*) De nem azért jöttem ide, hogy a rögeszméiddel viaskodjam...
 SCHWARZ Nem, nem. - Mennyi időt töltött az iskolában...?
 SCHÖNING Ot évet... Az iskolatársnői között olyan volt, mint egy kis istennő. Elragadó volt - amikor télen négykor kijött velük az utcára... A kislányok hozzá mentek, hogy együtt csinálják meg a házi feladatot. - - - Később fél évet töltött Lausanne-ban.
 SCHWARZ Az intézetben?
 SCHÖNING Igen. - Lausanne-ban éppen úgy el voltak tőle ragadtatva. - Tovább kellett volna maradnia. - Azért hoztam el, mert az igazgatónő egészen belebolondult...
 SCHWARZ - Ezt mért nem mondtad el nekem korábban?
 SCHÖNING Miért? - Miért? - Hogy mért nem mondtam el korábban? - (*Leül Schwarzcal szemben*) - Mikor az öreg meghalt, a lányka hozzám közelebb állt, mint tehozzád...
 SCHWARZ Az öreg - - ő azt mondja - táncoltatta...
 SCHÖNING Félmilliót vettél feleségül!
 SCHWARZ És Goll honnan ismerte?
 SCHÖNING Általam.
 SCHWARZ - De nem nyúlt hozzá...
 SCHÖNING Elvette feleségül. - Hogyan érte ezt el, nem tudom.
 SCHWARZ A megváltómat láttam benne...
 SCHÖNING Most már tudnod kell.
 SCHWARZ Nekem...? - Igen.
 SCHÖNING Lehet, hogy Gollnak is azt adta be, hogy én nem nyúltam hozzá.
 SCHWARZ Azén megváltóm! - Azt mondtam, azt mondtam magamnak, hogy - hogy - hogy őt nekem teremtette az ég - és engem neki..
 SCHÖNING Igen. Dr. Goll is ezt mondta magának.
 SCHWARZ Mert olyan nyomorult voltam.
 SCHÖNING Ez az ő érdeme. - - Ha nem olyan, amilyennek képzeled azzá változik! - Vállald a felelősséget a tévedésedért!
 SCHWARZ Ó, Istenem...
 SCHÖNING Ha hozzád ment feleségül, ez csak a becsületére válik.
 SCHWARZ Valóban?
 SCHÖNING Egyenesbe jött vele az életed.
 SCHWARZ - Azt mondta, hogy ő még...
 SCHÖNING Engedmények nélkül nem jutsz semmire. - Teljesen meg vagy zavarodva...
 SCHWARZ Hogy ő még érintetlen...
 SCHÖNING Érintetlen - érintetlen vagy sem - ugyan mi a fenét tudtál volna te...

SCHWARZ Alsósoknya nélkül - a kávéházak előtt!
 SCHÖNING ...egy szüzzel kezdeni!
 SCHWARZ Az volt... vagy nem akarok...
 SCHÖNING (*fölkel és hátul föl-alá jár. -- Visszajön*) - Add a kezed. - Nem nézhetem, hogy így éj tovább - és ő sem. - Ez nem élet. Így nem léphetsz az emberek elé. Tanítsd tiszteletre. Különben kész kinszenvedés. Olyan férfit érdemel, akit becsülni tud. Megérdemli, hogy tisztességes asszony legyen. Utána annál nyugodtabban bújhatsz a függönyök mögé.
 SCHWARZ Utána...
 SCHÖNING Egy olyan származású nőnél, mint Mignon, a te fogalmiddal nem mész semmire...
 SCHWARZ Miről beszélsz tulajdonképpen...?
 SCHÖNING Az ifjúságáról...
 SCHWARZ - Én ezt az egészet nem értem.
 SCHÖNING A mocskokról beszélek, amiből kiemeltem...
 SCHWARZ Kit- ...?
 SCHÖNING A feleségedet...
 SCHWARZ - Évát...
 SCHÖNING Én Mignonnak hívtam.
 SCHWARZ Azt hittem - hogy - Nellie-nek hívják...
 SCHÖNING Nellie - dr. Goll nevezte így...
 SCHWARZ Én Évának hívtam...
 SCHÖNING Hogy eredetileg mi a neve, arról fogalmam sincs...
 SCHWARZ Dr. Goll Nellie-nek nevezte...
 SCHÖNING Amilyen apja a lánynak van, már rég rendet kellett volna teremtened.
 SCHWARZ Hogy mije...?
 SCHÖNING Mai napig szaglászik utánam.
 SCHWARZ Még él?
 SCHÖNING Ki?
 SCHWARZ Az apja...?
 SCHÖNING Épp az előbb volt itt.
 SCHWARZ Hol?
 SCHÖNING Itt!
 SCHWARZ Itt?
 SCHÖNING Itt- a szalonban.
 SCHWARZ Itt...
 SCHÖNING Akkor ment el, amikor jöttem. - Ott áll még a két pohár...
 SCHWARZ - Azt mondja - azt mondja - hogy az apja egy tájfunban pusztult el a Fülöp-szigeteken...
 SCHÖNING Mi van veled?!
 SCHWARZ (*a szívét markolja*) Borzalmasan fáj.
 SCHÖNING - Nincs - nincs nálad - bróm-nátrium...
 SCHWARZ Nincs...
 SCHÖNING Igyál egy pohár vizet.
 SCHWARZ - Te - te meg - meg - megbecstelenítetted -
 SCHÖNING Megbecstelenítetted - nem volt rajta sok megbecstelenítetivaló -
 SCHWARZ (*imbolyogva feláll a székéről, és keresztültámolyog a szobában*) - A szívemet facsarja - fojtogatja a torkomat - ha sírni tudnék - ő - ha sírni tudnék -
 SCHÖNING (*támogatja*) - Légy férfi. Egy félmilliót vettél feleségül. - Ugyan, ki nem prostituálja magát! - Hisz ő a tiéd - a legszebb teremtés...
 SCHWARZ (*kiegyenesedik*) Hagyj...
 SCHÖNING (*hátralép*) Ostoba dolog volna patetikusan felfújni a helyzetet. - Ne vesztésd el! - Őrizd meg! - Ő az életed...
 SCHWARZ Igen - igazad van - igazad van -
 SCHÖNING Ne hagyd, hogy a helyzet kicsússzon a kezedből. - Csak tőled függ. - Ha boldog voltál - semmit sem veszítesz - - ő a tulajdonod - éreztesd vele. - Mit akarsz - mért vársz el feddhetlenséget valakitől, aki nem visel inget a testén! - Hires művész vagy...
 SCHWARZ - Igazad van... (*Imbolyogva el balra*)
 SCHÖNING Hova mész...?
 SCHWARZ A helyzetét- meg akarom magyarázni neki a helyzetét... (*El balra*)

Hetedik jelenet

Schöning, később Lulu

SCHÖNING (egyedül)--- Meg fog könnyebbülni. - Most jön a tercett. -
- - - (Szünet. - Jobbra néz, balra néz, aztán megint jobbra) Arra
vitte ki...

Balról félelmetes nyögés hallatszik

(Az ajtóhoz siet, zárva találja) - Nyisd ki! - Nyisd ki!
LULU (jön jobbról) Mi az...

A nyögések folytatódnak

SCHÖNING Nyisd ki...

LULU (közelebb lép) - Ez a hang - hátborzongató!

SCHÖNING - Nincs balta a konyhában? - Nincs kedvem berúgni az
ajtót...

LULU Majd csak kinyitja - ha már kisírta magát...

SCHÖNING (az ajtót döngeti) Nyisd ki... (Luluhoz) Hozz egy baltát - ha
van itt egyáltalán.

LULU - Küldjek orvosért?

SCHÖNING Nem vagy eszednél! - Tudja az ég, mi folyik odabent...

LULU Úgy kell magának.

Odakint csöngetnek, Schöning és Lulu egymásra bámulnak

SCHÖNING - Hagyd, majd én - majd én megnézem. - (Hátramegy,
megáll az ajtóban) Most nem mutatkozhatok itt.

LULU Hogy nyöszörög - mint akinek kés állta testébe...

SCHÖNING Nyughass már! - (Halkan) Jobb, ha most senki sincs itthon

...
LULU Lehet, hogy - a műkereskedő...

Csöngetés

SCHÖNING A fenébe - a fenébe - ha nem nyitunk ajtót...

Lulu az ajtóhoz surran

(Visszatartja) Maradj! Maradj! - Amúgy sem szokás azonnal ajtót
nyitni... (Lábujjhegyen kimegy)

Lulu visszaoson a bezárt ajtóhoz, és hallgatózik

Nyolcadik jelenet

Alwa Schöning. Az előbbieket. Később Henriette

SCHÖNING (bevezeti Alwát) Kérlek - nyugalom...

ALWA A - a Reichstagot feloszlatták...

SCHÖNING (fojtott hangon) Nyugalom, nem hallod!

ALWA (Luluhoz) - Maga halottsápadt...

SCHÖNING (rázza az ajtót) Eduárd! - Eduárd! - (Bentről rekedthörgés
hallatszik)

LULU Istenem, irgalmazz! - Istenem...

SCHÖNING (Lulunak) Nem hoztad be a baltát?

LULU Azt se tudom, van-e a konyhában! (Tétovázva balra, hátul el)

ALWA - Rajtakapott titeket?

SCHÖNING Egzaltált fickó...

ALWA Akkora lelke van!

SCHÖNING - A Reichstagot feloszlatták?

ALWA A szerkesztőségben teljes a fejtelenség. - Senki sem tudja, hogy
mit írjon...

Odakint csöngetnek

SCHÖNING (toppant) Szakrament, szakrament... (A kilincset rángat-
ja) Eduard...

Mindketten hallgatóznak

ALWA Egy hang se! - - Betörjem?

SCHÖNING Azt bárki meg tudja csinálni. Még én is. - Ki jöhetett még...

(Kiegyenesedik) Ez a tökkelütött! - Ez az idióta! - Ez a barom! ALWA
Hm - a bolondját járhatja velünk.

SCHÖNING Neki semmi se drága- nem törődik semmivel - más meg
ihatja a levét!

LULU (konyhai bárdal a kezében) - Megjött Henriette...

ALWA (elveszi tőle a bárdot) Adja ide, adja csak. (Az ajtófélfá és a zár
közé csap)

LULU (mellére szorított kézzel) Ebből még-szép kis meglepetés lehet!

ALWA (dolgozik) Majd írok belőle egy szomorújátékot...

SCHÖNING Lejebb fogd! - Lejebb! - Így nem megy.

ALWA Már reped. -

Az ajtó felpattan

(Bemegy, aztán két kezét halántékára szorítva támolyog ki a szobá-
ból) Ó! - Ó! - -

Szünet

LULU (egész testében remegve mutat az ajtóra, Schöninghez) A maga
műve...!

SCHÖNING Elhallgatnál végre! - (Megtöri a homlokát, és belép a
szobába)

ALWA (a karosszékben, jobbra, elöl) Förtellem!~ Förtellem! - Förtellem!

LULU (bal kezével az ajtófélfának támaszkodik, jobb kezét izgatottan a
szájához emeli) Ilyet - ilyet - ilyet még nem láttam...

ALWA Felfordul a gyomromban a reggeli! - Rosszul vagyok! - Ezt nem
heverem ki!

LULU (élesen felsikolt) Ó - Istenem - segíts! - (Jobbra siet, Alwa
vállába markol) Jöjjön! - Már visszaillesztette a fejét! - Ó! - Jöjjön!

ALWA (nagy nehezen összeszedi magát) Hátborzongató! - Iszonya-
tos!

LULU Jöjjön velem! - Nem maradhatok itt! - Nem maradhatok egye-
dül!

ALWA Képtelen vagyok... megbénultam...

LULU Könyörgöm... (Kézen fogja Alwát, és elvezeti jobbra)

Schöning jön vissza balról, kulcsosomóval a kezében; a kezelője véres;
behúzza maga után az ajtót, és bizonytalan lépésekkel megy az íróasz-
talhoz, leül elé, és két levélkét ír

ALWA (jobbról jön vissza, egy fotelba süpped) Átöltözik. - Át akar
öltözni. -

SCHÖNING (felpillant) Elment?

ALWA A szobájába. - A szobájában van. - Átöltözik...

Schöning csönget balra, hátul

HENRIETTE Igenis. -Azonnal...

SCHÖNING Vigye el neki ezt a levelet. De - kérem, siessen...

HENRIETTE És ha a doktor úr nem lenne odahaza?

SCHÖNING Akkor hagyja ott a levelet. - És ezt - ezt vigye a
rendőrfőkapitányságra. - Eredjen.

Henriette el. - Schöning a feltört ajtóhoz megy

ALWA (fölkel) Még egyszer látnom kell...

SCHÖNING (az ajtóban megfordul) Nem tetszel nekem...

ALWA Én...

SCHÖNING Nem tetszel nekem. - Menj, ahová kedved tartja, de oda
ne - ahová nem illik -

ALWA Kimélj az ilyen tréfáktól. - Ehhez nem elég vastag a bőröm...
LULU (szürke porköpenyben és fekete kesztyűben, fején fekete csip-
kekalap, kezében fekete napernyő, be jobbról) - Minden falon azt
látom...
SCHÖNING Hol tartja a papírjait, az értékeit...?
LULU Nem tudom... (Alvához) Jöjjön...
ALWA Milyen csinos...

Schöning az íróasztalhoz megy, és kinyitja a fiókot

LULU Úgy ver a szívem, mint a toronyóra.
ALWA Még mindig remeg a lábam. - Mintha...
LULU Vigyen el innen...
SCHÖNING (az íróasztalnál) - Ez az átkozott népség!
LULU Maga juttatta ideig!
SCHÖNING Hallgass-vagy...
LULU Maga a gyilkos!
SCHÖNING Én bolond, mennyire kedveltem a fickót!

Lulu hüppögni kezd

ALWA (mereven maga elé bámul) A szerencsétlen flótás még ki se hűlt!
LULU (sírva) És soha már föl nem melegszik!
ALWA Ez igaz. - Magunk között vagyunk. (Egy székre roskad)
SCHÖNING Egyszer voltam engedékeny életemben! -
LULU Ugyan mitől fél maga!
SCHÖNING A csibész miatt fejemre dől a ház!
ALWA Azon töröm a fejem, miként lehetne ezt a történetet színpadra
vinni.
LULU (Schöningnek) Borítson rá fátylat, mint annyi másra.
SCHÖNING Mit segít az rajtam!
ALWA Holnap ird meg a nekrológját. Végül is te ismered a legjobban. -
Morzsolj el egy könnycseppet, és nevezd Raffaellónak. Így senki-
nek se juthat eszébe, hogy te vagy a hibás.
LULU (Schöningnek) Írj róla egy szép tárcát.
SCHÖNING Már látom, ahogy vezércikkeznek rólam! - Don Juan
áldozata!
ALWA Az eljegyzését félti...
LULU Ki kell találni valamit...
SCHÖNING (Lulunak) Mit akarsz a rendőrségnek mondani?!
ALWA Nekem egyáltalán nem áll az érdekemben, hogy újra megnő-
sülj...
SCHÖNING Nekem pedig semmi okom rá, hogy téged figyelembe
vegyelek.
ALWA Őszi napsugár. - Majd még egy egész gyerekszobával fel kell
vennem a küzdelmet.
SCHÖNING Te már kétszer elherdáltad a fél vagyonomat!
ALWA Vedd el a szeretődöt...
LULU Forog velem a világ...
ALWA Szerencsére újra szabad, mint madár.
SCHÖNING (az íróasztalhoz megy) - Ez az ember túl sokat volt
egyedül...
ALWA Ha már egyáltalán muszáj megnősülnöd.
LULU Mindenhol vért látok.
ALWA Ő az én legnagyobb biztosítékom rá, hogy nem szaporodik
tovább a család...
LULU Ezt ki mondta!
ALWA Maga megígéri nekem.
SCHÖNING (félíg megfordul) Ringyó...

Lulu felemelt napernyővel támad Schöningre

ALWA (közéjük veti magát) Gyerekek, gyerekek! Nyugalom... (Lulut
elvezeti balra) - Hadd jusson egy kis lélegzethez. - Szerelmes, mint
egy gimnazista.
SCHÖNING Vedd el te. - Jobbat úgyse találsz! - Bemutathatod a
pénzén a darabjaidat. - Még a nőidet is kitarthatod belőle... ALWA
Köszönöm, kedves édesapám.

SCHÖNING Nekem elegendő van belőle!
ALWA Még nem vagyok abban a szomorú helyzetben...
LULU Nekem se kéne maga- még ha a halálomon volnék se!
ALWA Ez a veszély nem áll fönn - tisztelt asszonyom.
SCHÖNING Égnek áll a hajam...
ALWA Nekem mindig tetszik a vég kezdete.
SCHÖNING Ilyen csapástól még egy hóhérlégénynek is elakadna a
szava - elakadna a szava! - Es ez a magából kivetkőzött banda...
LULU - Hozzá kell szokni a gondolathoz...
ALWA Az ember nem maradhat elég tárgyilagos szerintem.
SCHÖNING - Én képtelen vagyok uralkodni magamon...
ALWA Es ráadásul felozslatták a Reichstagot is...
SCHÖNING Még az is! - Ez most mellékes.
ALWA A szerkesztőségben olyan zűrzavar uralkodik, mint Babel tor-
nyánál.
SCHÖNING Én megvárom a rendőrséget. - Te menj a szerkesztőségbe. -
Mondd meg, hogy öt perc múlva én is ott leszek.
ALWA Még egyszer látnom kell. (A feltört ajtóhoz megy és kinyitja)
LULU (Schöninghez) Bevérezte magát...
SCHÖNING Hol...
LULU Várjon - Kiszedem. (A zsebkendőjére Heliotropot spriccel, ős
Schöning kézelőjéről letisztítja a vérfoltokat)
SCHÖNING Az ő vére...
LULU Gyakran láttam...
ALWA Vérékeny volt?
LULU (mosolyog) Már nem látszik.
SCHÖNING (a foga között) Szörnyeteg!
LULU Úgyis elvesz feleségül.
ALWA (a nyitott ajtóban) Vér - vér - vér - hátborzongató! LULU
(közeledik az ajtóhoz) Mindig volt benne valami ijesztő. SCHÖNING
(közeledik az ajtóhoz) Az Isten szerelmére, ne nyúljatok
hozzá.
LULU, ALWA (egyszerre) Isten ments!
ALWA Örült alak!
LULU Hogy képes valaki ilyesmire!
ALWA A borotvakéssel!
LULU Még mindig a kezében van!
SCHÖNING Ez legalább valami jó.
ALWA Rémes érzés lehet.
LULU Átvágni a saját torkát borotvakéssel!
ALWA Nézze az ágyneműt - a padlót 4
LULU Igazi dísznő!
ALWA Minden csöpög.
LULU Es a keze!
ALWA - Túl finom lélek volt.
SCHÖNING Mutatja az utat.
LULU Nem volt gyerekszobája!
ALWA Elmaradt a korától.
SCHÖNING Kölcsönben élt.

Kilencedik jelenet

Henriette. Dr. Bernstein. Az előbbieik

HENRIETTE (kinyitja az ajtót) Bernstein doktor úr!
BERNSTEIN (lélekszakadva Schöninghez siet) Hogyan lehetséges ez,
doktor úr?
SCHÖNING Depresszió...

HARMADIK FELVONÁS

*Díszes terem német reneszánsz stílusban, súlyos, faragott tölgyfa
mennyezettel. A falakon félmagasságig sötét faburkolat. Fölötte, mind-
két oldalon kifakult gobelinek. A terem hátul, fent lefüggönyözött karzat*

zárja le, melyből jobbra monumentális lépcső ereszkedik a színpad közepéig. A karzat alatt bejárati ajtó, csavart oszlopokon álló homlokzattal. Baloldalt, középen, valamint jobbra, elől súlyos genovai bársony ajtófüggönyök. A szabad lépcsőkorlát pillére előtti mutató állványon Lulu Pierrot-képe, antikizáló aranykeretben, melyen áttetszik az alapozás vöröse. Jobbra, elől széles pamlag. A terem közepén négyzetletű tölgyfa asztal két magas támlájú kárpitozott székekkel. - Régies kárpitozott székek, antikvitások, keleti műtárgyak, fegyverek, állatbőrök stb. Az asztalon flamingókkal kifestett porcelánvázában fehér virágcsokor

Első jelenet

Dr. Schöning. Lulu. Martha von Geschwitz grófnő. - Rodrigo Quast. Geschwitz a pamtagon ül, fekete kesztyűs kezét görcsösen a muffjában tartja. Lulu balra tőle, egy karosszékekben ül, mélyen kivágott, világos színű, virágmintás reggeli ruhában; haja kontyban, aranyszalagokkal szorosan befonva; lábán fehér atlaszcipő; hússzínű harisnya. - Schöning jobbra, elől. - Rodrigo Quast balra, az ajtófüggöny mögött, láthatatlanul

GESCHWITZ (Lulunak) Nemis hiszi, mennyire örülök, hogy a művésznőbálon láthatom önt...

SCHÖNING Isten adja, hogy a feleségem, ami a jelmezét illeti, tiszteltben tartsa a végső határokat...

GESCHWITZ Ez nem aggaszt bennünket. -A barátnőm ízlése ehhez túlságosan is kifinomult...

SCHÖNING A kifinomult ízlés, tudja, kisasszony, mindent megrág maga körül. Végül az utolsó meggyőződés is szertefoszlik. - Miután velünk, férfiakkal szemben önök szigorú exkluzivitást tanúsítanak, sohasem tudhatjuk meg, milyen fokig merészelték mesések lenni...

LULU Elmegyek, mert megkértek rá. - Mellesleg, nem ragaszkodom hozzá...

SCHÖNING (Geschwitzhez) És nincs rá mód, hogy mi, férfiak is beférközhessünk oda valahogy?

GESCHWITZ Nem, doktor úr, azt nem tűrhetjük el. - Ha csak a leghalványabb gyanúja is felmerülne annak, hogy hímnemű lény tartózkodik a teremben, az tönkretenné az egész esténket...

SCHÖNING Tönkretenné? -Tönkretenné?

GESCHWITZ Teljesen szabadnak kell tudnunk magunkat. A művésznőbálon az exkluzivitáson alapszik. Főbenjáró áruháza volna, ha közülünk bárki is segédkezet nyújtana egy efféle csínyhez. Hölgvendégeink máskor annyit táncolhatnak férfitársaságban, amennyit akarnak. A művésznőbálon viszont csak hozzánk tartoznak...

SCHÖNING Es mi lenne -ha hirdetőoszlopnak öltöznék -akkor igazán nem lehetnének senkinek sem a riválisa...

GESCHWITZ Engesztelhetetlenek vagyunk...

SCHÖNING Tőlem nem kell tartania... (Cigarettafélét vesz elő, magának) Le a kalappal a nyugalmam előtt... (Hangosan) A hölgyek nem dohányoznak?

GESCHWITZ (vesz magának) Ha megengedi...

SCHÖNING (Lulunak) Es te, Mignon...

LULU Köszönöm, nem...

GESCHWITZ (Lulunak) Maga nem dohányzik?

LULU Inkább nem...

SCHÖNING (tüzet ad Geschwitznek) A feleségem túlzottan esztétikai szempontból nézi a dohányzást...

LULU De ha megkínálhatlak benneteket egy kis likörrel...

SCHÖNING Köszönöm, nem...

LULU És ön, kisasszony...?

GESCHWITZ Kérem, miattam ne fárassza magát...

LULU Ugyan, dehogyan - itt van rögtön, kéznél. (Egy kisszekevényhez megy, a lépcső alatt)

SCHÖNING -Tubarózsák - milyen pompásak - (Meggzagolja a virágokat) Ah...

LULU Ugye? -Geschwitz kisasszonytól kaptam őket...

SCHÖNING (Geschwitznek) Tönkre fog menni... (Lulunak) De hiszen nem is ma van a születésnapod...

LULU (japán asztalkát hoz előre, amelyre a likörkészletet helyezte, és a divány elé állítja) Születésnapom? - Ezt kérdeztem magamtól én is.

GESCHWITZ (Lulunak) Bántani akar...

SCHÖNING Hófehér csokor - mit jelentsen ez?

LULU (tölt Geschwitznek és magának is) Még nem ismerem a virágnyelvet...

GESCHWITZ Sajnálom, doktorné asszony, nem találtam szebbet a boltban...

SCHÖNING (balra el, magának)-A legjobbkor...

LULU (koccint Geschwitzcel) Nyugodjon meg... (Felhajtja az italt)

GESCHWITZ (aprót kortyol, körülnéz a teremben, tekintete megállapodik Lulu képén) - Milyen bájos ezen. - Milyen elragadó. - Ha csak egyszer láthatnám így! -Valami helybeli művész...?

LULU Egy bizonyos Schwarz...

GESCHWITZ Schwarz - emlékszem a névre...

LULU Aligha ismerhette...

GESCHWITZ Már nem él?

LULU Nem...

SCHÖNING Elvágta a torkát...

LULU Rosszkezdved van.

GESCHWITZ Ha magába volt szerelmes -akkor megértem...

LULU Volt benne valami ijesztő.

GESCHWITZ Kiben nincs... (Főlemelkedik) Mennem kell, doktorné asszony. Nem maradhatok tovább. Ma este aktrajzolás lesz, és még annyi mindent kell a bála előkészítenem...

LULU (az ajtóhoz kíséri) Nagyon köszönöm -kisasszony - a kedveségét - a baráti látogatást...

SCHÖNING (követi őket) Erezze remekül magát -a művésznőbálon...

Rodrigo kidugja a fejét a bal oldali függöny mögül. Amikor a jelenlevőket észreveszi, ijedten visszahúzza

(Geschwitznek) Hát nincs rá mód -esetleg a páholyokban el tudna minket...

GESCHWITZ (búcsúzva) Dok... tor... úr... (Az ajtófüggöny mögött)

Lulu kivezeti Geschwitzet

Második jelenet

Schöning. Rodrigo

SCHÖNING (előrejön, magában) A saját fiam! - (Az asztalhoz lép, megnézi a virágokat, és aztán jobbra megy) Már nyilván itt van valahol... (Összeszedi magát) - Vége a fontolgatásnak. Isten nevében. (A bal oldali ajtófüggöny elé lép, egy ideig áll előtte) - Hamarosan megjelenik. - (Visszajön) - A botránytól nem félek. - Nem engedem, hogy a fejemre nőjön. - - - Reklám lesz a javából. - De a házam... Augiász istállója! - - Élőbb lássuk a bizonyítékot. -Es aztán -a számomra még ismeretlen érzés. ---Meg kell védelmeznem az életemet. -Érek annyit. - - Utolsó erőmet kell mozgósítanom -amennyi maradt még. -- (A likörös-készletre bámul) Hogy a pálinka sem tud segíteni rajta. - Mennyei volna. - De gyorsan, különben - - - 0, elképesztő mennyiséget képes legyűrni...

Harmadik jelenet

Lulu. Az előbbieket

LULU (visszajön) Megcsókolta a kezemet...

SCHÖNING Szóval nem nézhetlek meg a jelmezemben?

LULU Nem -nem...

SCHÖNING Idegeneknek bezzeg nyugodtan mutogatod magad benne...

LULU De te nem vagy idegen. -

SCHÖNING Nem fogom kritizálni...
 LULU Még nem készült el...
 SCHÖNING Szeretnék látni benne, mielőtt odamész...
 LULU Kötözködsz...
 SCHÖNING - Nem vagy túl készséges...
 LULU Csak hölgyeknek szól.
 SCHÖNING Épp azért.
 LULU Kérlek.
 SCHÖNING Ha nem, hát nem. - (*Jobbra megy, magában*) Romantikusabb lett volna.
 LULU Hova méész?
 SCHÖNING Cikkét kell írnom a matinéről.
 LULU A fél életedet házon kívül töltöd.
 SCHÖNING Ez csak természetes.
 LULU - Ma igazán itthon maradhatnál egy kicsit...
 SCHÖNING Én? - - - Gyermekek, a te diadalaid kedvéért írok. Ha valaki olyan kevés ruhát visel, mint te - a meztelen vállad többre van nekem, mint a sheffieldi hercegnek az öt versenypárijája...
 LULU Akkor miért csinálod?
 SCHÖNING Mert csodállak. -Teljesen igazad van. -Arról ismerszik fel a művész, amit elhagy.
 LULU Jobb meghalni, mint kedvünk ellen élni!
 SCHÖNING Mily szépen hangzik ez.
 LULU Hisz olyan könnyen meghal az ember. - Korábban mindig rettenetesen szorongtam tőle...
 SCHÖNING Aki könnyen él...
 LULU Úgyis van. - A meztelen vállamat bánnám a legkevésbé.
 SCHÖNING Akinek már terhes az élet... Na ja! ... Hisz ezért vettelek feleségül.
 LULU Mert egyedül is tudok öltözködni...
 SCHÖNING Meg kellene könnyítened nekem...
 LULU Nem is te vettél engem feleségül.
 SCHÖNING Akkor mit csináltam?
 LULU Hanem én mentem hozzád.
 SCHÖNING (*megcsókolja a homlokát*) Merész vállalkozás volt...
 LULU Szóval elmész?
 SCHÖNING Nevetnem kell.
 LULU Akkor mért nem nevezsz?
 SCHÖNING Majd később, majd később. (*Jobbra el*)

Negyedik jelenet

Lulu. Rodrigo

RODRIGO (*kidugja a fejét a függöny mögül*) Megengedi -nagyságos asszony...?
 LULU (*ajkára tett ujjal*) Maradjon - csak még egy pillanatig...
 RODRIGO Nem valami nagy szórakozás. - Már legalább egy órája - ha az órák nem csal. -- Legalább adjon egy kis pálinkát...
 LULU Az Isten szerelmére...

Rodrigo előjön. Világos kockás, szorosan gombolt, feszes zsákvászon öltönyt visel, az ujjá túl rövid; buggyos nadrág, tűzpiros csokornyakendő, arany fülbevaló

(*Teli poharat nyújt neki*) Nagyon fatigué?

RODRIGO (*magába dönti az italt*) Bírom a strapát. - Köszönöm. - De ha a nagyságos asszonynak most nincs ideje...
 LULU Dehogy nincs. -Csak egy pillanat...
 RODRIGO (*körülnéz*) Mesés itt -a egész, mint egy díszlet! -Csak nem valami kedélyes. -- Ha a nagyságos asszony most nem ér rá...
 LULU Csak egy másodpercet várjon...
 RODRIGO Akkor legalább szeretném elkérni azt az ötven márkát...
 LULU Hogy maga milyen izmos...
 RODRIGO Ötven márkát a szerencsétlen hitvesem számára...

1 Nagyon fáradt?

LULU Vagy úgy -szóval nős...
 RODRIGO Nem léphetek üres kézzel az ágya elé...
 LULU Várjon még. - Kérem. Hisz én is azt teszem...
 RODRIGO Nem érzi jól magát a nagyságos asszony.
 LULU Dehogynem. - Tökéletesen friss vagyok. - - - Csak túl sok mindenre kell odafigyelnem.
 RODRIGO (*félénken Lulu csípőjére teszi a kezét*) Gondoljon szerencsétlen hitvesemre...
 LULU (*ellöki*) -Csak egyetlen perc még. - Esküszöm...
 RODRIGO Hm. -Ahogy tetszik. -- Akkor adjon még egy pohárral...
 LULU (*tölt neki*) Még visszajöhet. -Fatális volna - ha már ennyit vártunk...
 RODRIGO Engedelmevel, szeretnék azzal a javaslattal élni, hogy a jövőben a Loreleyben adjon nekem randevút. - A Loreleyben nem kell folyton résen lenni és strázsát állni. -Itt tényleg teljes a luxus; az italok sem hagynak maguk után kivánnivalót; de - boldog szerelem csakis a védett biztonság talaján sarjadhat.
 LULU Az ember csupa szorongás...
 RODRIGO Adja ide az ötven márkát, és majd írjon.
 LULU Csak még egy másodperc... Itt mégiscsak kellemesebb. -- Itt olyan jó hűvös van...
 RODRIGO Akkor legalább egy pálinkát adjon.
 LULU (*összerázkódik*) Istenem, segíts...
 RODRIGO Te jó ég -már megint valaki?
 LULU (*balra taszigálja*) A függöny mögé -tudtam előre!
 RODRIGO Adja ide az ötven márkát, és rúgjon ki!
 LULU (*elhúzza az ajtófüggönyt*) Jöjjön már! Jöjjön már!
 RODRIGO Legalább húszat adjon...
 LULU Jöjjön már, az Isten szerelmére...!
 RODRIGO Akkor viszont legyen szíves engem innen kiexpediálni!
 LULU Agyonlövi magát, ezt akarja?

Rodrigo eltűnik az ajtófüggöny mögött

(*Összehúzza a függönyt*) Magának elment az esze...

Ötödik jelenet

Schöning. Az előbbieik

SCHÖNING (*jobbról, feltűnően sápadt*) - Itt felejtettem a...
 LULU (*mozdulatlan, az asztal mögött áll*) A színházi látcsövedet...?
 SCHÖNING (*elmegy bal hátra, pillantást vet Lulura, magában*) Már itt van... (*Felnyit egy intarziás ládikát, kivesz belőle két tárcát, a nagyobbát a belső zsebébe teszi, a kisebbet előrejön*) - Mit akart tulajdonképpen ez a grófnő...
 LULU Nem tudom. - Meg akar festeni.
 SCHÖNING (*magában*) Remegek, minta nyárfalevél...
 LULU Elég ijesztőnek találok...
 SCHÖNING (*balról, kinyitja a kisebbik tárcát, és elfordulva befecskendez magának a mandzsetta alá*)
 - Én is - én is ijesztőnek találok...
 LULU Ezt nem szabadna csinálnod...
 SCHÖNING Úgy jön, mintatestet öltött balszerencse -mikor tisztelétét teszi az embernél...
 LULU Megigérted - elhatároztad, hogy soha többé...
 SCHÖNING Ezért is zártam el...
 LULU -Már nem vagy hozzám...
 SCHÖNING Megpróbáltam...
 LULU Ez megöl...
 SCHÖNING (*magának*) Neki köszönhetem...
 LULU Inkább innál...
 SCHÖNING (*becsukja a tárcát, visszagombolja a mandzsettáját és fellélegzik*) -Azt hiszem, Petersnél fogok vacsorázni... (*Fő/teszi a kalapját*)

Lulu a nyakába ugrik és megcsókolja

(Lágyan kibújik az ölelésből) Na persze. - - Jól nevelt kislány vagy. Mindenki tudja. (Kezet fog vele) Az esti vizontlátásra...

Lulu kikiséri, a nyitott ajtóban marad és fülel. Rodrigo kidugja a fejét az ajtófüggöny mögül. Lulu int neki, hogy húzódjon vissza

Hatodik jelenet

Alwa Schöning. Lulu. Rodrigo Quast. - Később Schöning, Ferdinand, Schigolch

ALWA (ragyogó szmokingban, kezében összecsuksukható cilinderral lép be a nyitott ajtón, és Lulut a karjai közé zárja) -Végre! -Végre!

Rodrigo visszahúzódik a függöny mögé

LULU (egész testében reszketve) Isten az égben...

ALWA (Lulut előrevezeti) Az ajtó mögött bújtam el. - A drága öregem a végtelenségig tudja húzni...

LULU Bár volnék száz mérföldnyire innen...!

ALWA Amikor itt vagyok...?!

LULU 0, ha tudnád... Én már semmit sem tudok... Olyan kimondhatatlanul szerencsétlen vagyok... Ha tudnád...

ALWA Könyörögtél, hogy jöjjenek el! - Mindent megígértél! - Lángba borítottál bennem mindent...

LULU Az Isten szerelmére - maradj! - Hiszen te vagy az egyetlen - akivel még egyáltalán beszélni tudok - olyan kedves vagy hozzám. - - - - Úgy csikorgatott, mint akinek kavics van a foga között, amikor elment...

ALWA Aranyere van! -Aranyere! - Kérlek, a részletekre nem vagyok kíváncsi! -Annyira túlértékeli önmagát -hogya már az iszonyattal határos. Nem tudok féltékeny lenni rá - biztosíthatlak, erre képtelen vagyok -még a legjobb akarattal sem! -Számomra ő levegő! -Én tudom, kihez tartozol. Es érezlek téged -akár lovagolok -akár az Éden kávéházban ülök -akár a szőfán heverészek -érezlek! -Téged -vagyis a testedet!

LULU Itt van, a tiéd! -Meg fogod kapni! -De -nyugtass meg -kábits el - kábits el - könyörgöm -különben nem bírom ki... (Pillantást vet balra) Te nem hallasz semmit?

ALWA Halálos csönd van...

LULU Csitt! -Mint ha -mintha hallgatózna valaki...

ALWA Nem vagy jól...

LULU De, de -egészen friss vagyok. -És tizennégy napja önmegtartóztató életet élek. -Nem tudom, mi van velem...

ALWA Nem te könyörögtél, hogy idejőjjenek?! -Azt mondtad, csapunk egy kis bacchanáliát. - Direkt kiöltöztem a kedvedért... LULU (Alwa bámulásába feledkezik) Milyen szép vagy...

ALWA Szmoking!

LULU Így szeretni téged és meghalni!

ALWA Ó!

LULU - Már mindent előkészítettem. Könnyű kis szupét rendeltem. - Csak -csak ez az izgatottság ne volna...

ALWA Ne hozz ki a sodromból, kicsikém! - Mintha nem vennéd tudomásul, hogy én vagyok itt! -Én! -EI nem tudod képzelni, hogy milyen *enervált* állapotban leledzem! A konflis olyan borzalmasan összerázott -elepedek! -Mióta kilátásba helyezted ezt a kis orgiát, minden éjjel úgy érzem, mintha már birtokoltalak volna. Es most itt vagyok én, és itt vagy te is; virágmintás ruhád alatt látom a térdedet, látom a mozdulataidat, az izzó szemeidet -ki kell valahogy fejeznem az imádatomat, ha nem akarom, hogy kéjgyilkost csináljon belőlem!

LULU Valami fontosat akartam kérdezni tőled...

ALWA 0, Istenem, Istenem! - mi lehet ennél fontosabb! - A halállal játszol! -Gyönyörködsz egy éhenhaló utolsó rángásaiban! LULU Milyen csodás hallani, amikor így beszélsz!

ALWA Tudom én. De mi hasznom belőle. (Lulut a pamlaghoz vezeti)

Lehet, hogy túl rámenős vagyok. Konflissal jöttem.

LULU Szeretnék egyszer egy kéjgyilkos kezei közé kerülni.

ALWA Mondd már, miről akartál az előbb fecsegni.

LULU A művésznőbárról - legalább művészek volnának. Háromszor is meghívtak. Az előbb volt itt az a Geschwitz. Meg akar festeni. Végül azt mondtam magamnak -te nem figyelsz! -, azt mondtam magamnak, menj, amilyen egyszerűen csak bírsz...

Schöning megjelenik a karzaton, jobbra az oszlopok között, a lépcső tetején, miközben kicsit félrelöki a függönyt

ALWA Amilyen egyszerűen csak bírsz...

LULU Ma korán reggel, a fürdő után felpróbáltam a ruhát. - A hajam sima kontyban, egyetlen csat fogja össze...

ALWA Mint most?

LULU Pontosan úgy!

ALWA Csodásan áll.

LULU Így hagytam. A két térdem majd kiszaladt alólam. Megértettem Geschwitzet, amikor a tükörbe néztem. Szerettem volna férfi lenni és egészen birtokolni magam, csak egyszer, egyetlenegyszer! - Ha így találhatnám magam a párnák között...

ALWA Ó!

LULU Különben nem vágyom rá. Egyáltalán nem. Nem, sokkal szebb így - ha az ember csókolni való, csókolni való mindenütt, mindenütt!

ALWA (a fejét Lulu ölébe simítja) Fantáziálsz -vérből borult a szemem!

- Katja! -A te forró, rugalmas húsdod a lány selyem alatt! -Az ember nem érzi az inget -sem a kikeményített fehérneműt -csak téged -bárhová nyúl! -Csak most vagy igazán nő! -Mindig olyan ványadt voltál. -Most perfekt vagy! -És ez a gyermeki feszesség! -Milyen étvágygerjesztővé varázsoltad magadat számomra, Katja! -Szükségem van erre. Ismered az embereidet. El vagyok kényeztetve. - A folyékony selyem - minden domborulatodon...

LULU (Alwa fűrtjeibe túr) Ez csak a reggeli ruhám...

ALWA Istenem, de hogy - az arra való, hogy rögtön szeressenek benne. - Ez a selyem az ujjaim között...

LULU Uram és parancsolóm számára készült...

ALWA A disznó fráter...

LULU Azért is van annyira kivágva...

ALWA Nincs eléggé kivágva...

LULU Az ember mindig látni kíván egy darabka eget...

ALWA Nincs eléggé kivágva, Katja!

LULU Persze csak csillagászati érdeklődésből...

ALWA Esküszöm, hogy nincs eléggé kivágva! - Nincs - eléggé... (Kezdi fentről kigombolni)

Lulu leengedi a kezét, miközben csendesesen mosolyog maga elé

(A reggeli ruha alatt tündérelmezt fedez fel) Hát ez mi! - - -

Megőrültem! -Hát ez mi! -- HALLUCINÁCIÓK!

LULU (hirtelen feláll; ruhája a díványon marad) A kedvedért vettem föl!

Világos selyemtrikót visel, és szorosan zsinórozott, ujjatlan, elől és hátul derékig kivágott halványvörös selyemblúzt, mely kétoldalt magasan a csípő fölött zárul, elől és hátul viszont le van eresztve és a lábak közt kapcsolódik össze. Fehér atlaszcipő. Melle előtt sötét színű rózsák. Schöning fent a karzaton eltűnik a leengedett függöny mögött

ALWA (lecsúszott a földre, Lulu lábát az ajkához nyomja) - Félek - hogy elenyészik -tágra nyílt szemem előtt! - Nem merek fölpillantani! - Félek -hogya a kezeim között --- Ez túl sok! - Hogy vagy képes nekem ennyire -ennyire a zsigereimbe markolni- Katja! - A csontvelőmből! - Mindjárt idegrohamot kapok. - - Ó, Katja! - Katja!

LULU (szabadulni próbál) Au, au -te harapsz...

ALWA Nem -ezt a lábat nem engedem! -ezt a karcsú bokát! -Ezt a - ezt a nyugalmas kis kidudorodást - minden hüvelykje egy -egy --- ez a térd -irgalmas Istenem! -Ez a gyermeken dús capriccio - a kék andantéi között - és ennek a - és ennek a vádlinak a kimondhatatlanul lágy cantabiléja! - Ez a vádli! - Hallom - mint a gyermekek hangja, olyan! -Minden ujjbegyemen -Katja -érezem,

ahogy körbefon! -Nem hiszem -nem hiszem, hogy ennél tovább-
jutok...

LULU (megérinti Alwa vállát) Még nem is kell -egyelőre. (Hátra lép és
csenget) - Gyere...

ALWA (kimerülten az asztalhoz vonszolja magát) A fejem olyan üres -
--- mintha hatvan üveg pezsgőt elpusztítottam volna.

LULU (leül szemben vele) -Jössz, mint egy jószágos angyal -hogy a
lelkemet felvidítsd...

Alwa az asztal bal, Lulu a jobb oldalán ül. Rodrigo Alwa háta mögött
kidugja a fejét a függöny mögül. Lulu őrlődő pillantást vet rá. Rodrigo
visszahúzódik. Ferdinand bejön középen, tálcával, megteríti az asztalt,
két terítéket tesz, hideg fogolypástétomot szolgál fel, hozzá egy üveg
jegelt Pommeryt

(A kezét dörzsöli) Mindent a kedved szerint intéztem.

ALWA (a palackkal foglalkozik) Kétlem, hogy meglesz a kellő étvágyam
hozzá.

Ferdinand a szalvétát a hóna alá csapja, egy pillantást vet az asztalra, és
a középső ajtón visszavonul

ALWA Szomjan halok...

LULU Titoktartó.

ALWA (tölt) Úgy érzem magam, mint a lélek, amikor a mennyeországon
kidörgöli az álmot a szeméből.

LULU (keze a térde között) Én pedig úgy érzem magam, mint egy
pillangó, amelyik kicsusszant a saját bőréből.

ALWA (koccint Luluval) Úgy villózik a két szemed - mint egy fekete
kút mélye -melybe követ hajítottak...

LULU (ajkainál tartott pohárral) Felpödörtetted a bajuszodat?

Alwa bőlint, tölt a poharakba; ezután mindketten némán enni kezdenek

(Egy szarvasgombát tesz Alwa tányérjára a sajátjáról) -Nem tudnék
olyan férfit szeretni, aki nem öltözik a legnagyobb gonddal. ALWA -
Például, amikor apám jégeralsóban jön...

LULU Fojtson meg inkább, csak szeretkezni ne kelljen vele...

ALWA Hímzett frakk - rajta a Szent Mihály-rend - rokokó díszkard - és
alatta, mikor mindezt leveti -jégeralsó....

LULU Gumikézelővel - mint egy szingaléz!

ALWA -- Már nem viseli?

LULU A gumikézelőt?

ALWA Nem, a jégeralsót.

LULU Hogy kérdezhetsz tőlem ilyenet...

ALWA Neked tudnod kell.

LULU Honnan...

ALWA Elragadó kis ringyóm!

LULU Te vagy az én nagy boldogságom!

ALWA Ó, Katja! -- (Csenget)

Szünet. Ferdinand egy tál spárgával jön, kicseréli a tányérokat

- Maga izzad?

FERDINAND Nem, uram.

LULU Hagyd békén...

FERDINAND - Én is csak ember vagyok, uram.

ALWA Hozzon nekünk még egy üveggel.

FERDINAND Igenis, uram. - (A fogolypástétommal el)

Schöning óvatosan nyitja szét a függönyt fent a karzaton, a két középső
oszlop között. Helyet foglal a mellvéd mögött, és tisztogatja a színházi
látcsövét

ALWA Lassan ébredetek a bódulatból. - A tányérodát...

Lulu odaadja neki a tányérját, és telitölti a poharakat

(Szervíroz Lulunak) Megfullasztod az erőimet.

LULU Majd a szájjaddal közlöd velem.

ALWA Ha szóhoz hagysz jutni...

LULU Ó, igen!

ALWA Én egy lelkes szónoklatot fogok tartani.

LULU És én remegő ajakkal hallgatom meg.

ALWA A hajamnál fogva megragadsz.

Lulu nevet

- - Csak most látlak újra világosan. Csak most látom újra a
részleteidet. Az ujjacskaid -ahogy a spárgát trancsírozzák. - Még
életemben nem láttam ilyen vastag spárgát.

LULU Már félek, hogy mindjárt a kezembe veszem.

ALWA Es női Ámor-fejed - - a meztelen vállaid között...

LULU Bár lennék ilyen világéletemben. A lábam könnyű, a fejem
tisztá...

ALWA Es a nyelved is -hogy nyalakszik rajta!

LULU (a spárgát kiveszi a szájából) És hogy himbálózik!

ALWA (visszarokad) Megőrjítesz!

LULU Egyél -kérek.

ALWA (fölemelkedik) Egy csókot...

LULU (visszanyomja) Szégyellj magad!

ALWA Egy csókot! - Egy csókot!

LULU Még vacsorázni sem tud egy hölgygel!

ALWA Egy halálraitélt utolsó vacsorája!

LULU (kezét nyújtja neki az asztal fölött) Még érlelődöd kell hozzá.

Alwa csókokkal borítja el Lulu kezét, a középső és gyűrűsujját külön-
választja, és közéjük csókol

LULU Még vajas...

Alwa megroggyan a térde, Lulu meztelen karját a fejére teszi, és
hónaljon csókolja

Ó, felizgatsz...

ALWA Kaviár! -Kaviár!

LULU (visszanyomja a székébe) Térj eszedre. (Teli poharat nyújt neki)

Fenekig. (Kezét a szalvétába törti) Még jön valami... (Csönget)

ALWA -- Mi három tucat osztriga ehhez képest!!

Ferdinand belép, kicseréli a tányérokat, sült fűrtet tálal gombával és
salátával, két friss üveg Pommeryt vesz elő, kihúzza belőlük a dugót

LULU A kávé is finom forró legyen...

FERDINAND Kérem, nagyságos asszony, csak bízsa rám.

LULU (Alwának) A télikertben igyuk meg?

ALWA Nem...

LULU (Ferdinándnak) A hálószobába.

FERDINAND Rummal, arrakkal, whiskyvel vagy curaçóval...?

LULU (Alwának) Rummal vagy whiskyvel?

ALWA Mindkettővel.

FERDINAND Nagyságos asszony, kérem, csak tessék mindent egészen
nyugodtan rám bízni.

ALWA Hisz maga reszket!

LULU Hagyd...

FERDINAND Nincs még a felszolgálásban akkora gyakorlatom.

ALWA Több dolgok vannak földön és egen...

LULU Hagyd már...

FERDINAND A kocsival járok. - (A spárgával el)

SCHÖNING (a karzaton, félre) Tehát ő is!

ALWA (egy fűrtet darabol fel) - A legválogatottabb finomságokkal
fékezted vágyamat a tested után. -Ez az aroma -az ember legszí-

vesebben munkásvezérnek állna! - És ez a hús - olyan bizánci -
olyan természetfeletti! De a tiéd...

LULU (a karját hátraveti) De az enyém...?

Rodrigo kidugja fejét a függöny mögül. Amikor észreveszi, hogy Schöning ott ül a karzaton, rémülten ugrik vissza

SCHÖNING És ott van még egy!

LULU (Alwát salátával kiszolgálja) Bárcsak eljöhethél te is a bábla! - A nők folyton a nyomomban vannak, mint vadászkutyák. ALWA Ez mi? LULU Zeller...

ALWA (erőtlenül összecsuplik) -Ennyire nem feszítheted túl a húrt, ha csak egy szikra lélek is van benned. - Isten irgalmazzon szegény szervezetemnek. - Egy életre nyomorékká teszel... (Lecsúszik a székéről, és átkarolja Lulu térdét) - Így meghalni! - Így meghalni! - Nem bírok többé a két rettenetes szemembe nézni. - Már alig vagyok ember. - Figyelmeztettek, Katja - figyelmeztettek...

LULU (hagyja, hogy Alwa feje a térde közé csússzon) - Lángol a halántékom...

ALWA (mormolja) - Ki akarom élvezni a mártíriumot -erkölcsi erőm legvégső határáig. -Ments meg, mielőtt túl messzire jutnék. -- A tested, ahogyan lélegzik -olyan szűzies -a kéj szétárad -rázkódok bele -nem nő vagy -egy langymeleg selyembarlang - engedj fölállni - --

LULU (a hajánál fogja) Nem.

ALWA Most.

LULU Kész...?

ALWA Istenem!

LULU Állj föl...

ALWA Nem tudok fölállni.

LULU Fejezzük be a vacsorát...

ALWA Nem tudok enni.

LULU Gyere -át oda...

ALWA Pofa be...

LULU A szobámba...

ALWA Te szennycsatorna! -Te repedsarkú! -Te kloáka! -Te köpöcsésze! -Te takonytörő! -Te pócegödör! -Te ásitó fürtelem! Te trágyadomb! -Te szeméttartály!

LULU (reszketve hátrál, észreveszi a karzaton ülő Schöninget) Az apja! - Az majd fölpofozza.

Schöning gyorsan feláll, és összehúzza a függönyöket. Alwa mozdulatlanul fekszik, fején összekulcsolt kézzel

LULU (levesz egy rózsát a ruhájáról, és a hajába tűzi. Fölfelé indul a lépcsőn, félúton megáll, keresztbe veti a lábát, meztelen karját szétárja a korláton. A színpad fölött beszél, kifelé) - Ez életem legszebb pillanata...

SCHÖNING (lent, közepén revolverrel a kezében lép be, látja Alwát feküdni a szőnyegen, belerúg a fenekébe) Ki innen...

ALWA (felnéz) -Te?

SCHÖNING Ki innen...

ALWA Ez igazi!!

SCHÖNING Azt akarod, hogy szétlőjelek...

ALWA (rávigyorog) - Az idealisták és erkölcsbírák! - Az impotencia lovagjai!

SCHÖNING Tudod, hogy most lelőhetnék...

LULU (a lépcsőn, a színpad fölött elbeszélve) Nem teszi meg...

ALWA (fölkelt) - Tehát így állsz bosszút!

SCHÖNING Ki innen!

ALWA Gratulálok!

SCHÖNING Tettem neked szemrehányást?

ALWA A könyveidet eztán egy kicsit kevésbé fogom élvezhetetlennek találni. - Írj végre valamit, aminek vér folyik az ereiben!

SCHÖNING Előbb bizonyítsd be, hogy bárki igényt tart a jelenlétedre!

ALWA Berekedtél - te Erős János!

SCHÖNING Csak kikergetlek innen.

ALWA (visszavonulóban) A te ógermán szomorújátékaid...

SCHÖNING A te gyöngö kis utánérzéseid... (Megragadja a gallérvánál fogva) Legyünk öseredetiek! - (Kivezeti Alwát)

Az ajtó becsukódik mögöttük. Rodrigo kiront a függöny mögül, keresztülfut a termen, és fölfelé botladozik a lépcsőn

LULU (az útjába áll) Hova, hova?

RODRIGO Ki innen...

LULU De hová...

RODRIGO Engedjen ki innen...

LULU Most nem hagyhat egyedül...

RODRIGO Áthajítom a korláton...

LULU Errefelé -nem tud kimenni. -Így csak a karja közé rohan...

RODRIGO (megroggyan a térde) Könyörgöm, nagyságos asszonyom, segítsen kijutni innen! - Meghív egy flaska pezsgőre, aztán eldug valami rongy mögé, míg ez a bolondokházába való itt kóvályog a pisztolyával, közben maga telezabálja magát fogolypástetommal! - Hisz azt se látom, hova céloz! -Engedjen ki, mert különben...

LULU Jön...

RODRIGO (letámolyog a terembe) A fűzfánfűtyűlős mennydörgős rézangyalát! (Körülnéz) Hogy jutok ki ebből az elátkozott házból! - Ez még golyót ereszt a koponyámba! - Hát mit vétettem én...

Hallani, hogy Schöning jön

LULU Agyonlővi magát...

Rodrigo a terített asztal alá rejtőzik

SCHÖNING (visszajön, felhúzott revolverrel lép az ajtófüggönyhöz, és felrántja. Luluhoz, aki még a lépcsőn áll) Ez meg hova tűnt? LULU Ei.

SCHÖNING De hová?

LULU Ki az ablakon.

SCHÖNING Az erkélyen át...?

LULU Akrobata.

SCHÖNING Ezt nem tudtam. (Hátramegy és bezárja az ajtót)

Rodrigo felnyúl a fűrjpecsenyés tálért, és megint eltűnik az asztalterítő mögött

(Előrejön) -Hadd nézzelek...

LULU (lejön a lépcsőn) Nem neked szántam...

SCHÖNING Annál többre értékelem a szerencsés véletlent...

LULU (kisimítja a haját a homlokából) Merésznek találd?

SCHÖNING Elragadó vagy...

LULU Ugye?

SCHÖNING Túlvilági vagy -túl az alkonyi izzáson...

LULU Magam állítottam össze...

SCHÖNING Kötéltáncosnő...

LULU Tündérnek szántam.

SCHÖNING Ha nem volna ez a két nagy gyermeki szemed, szép kis skandalum lenne a csipőid miatt.

LULU Ezt így nemesebbnek találom, mintha még egy túlnadrágocskát húztam volna rá.

SCHÖNING A szépség legyőzi a szemérmertlenséget. A húsdod maga az önmegtagadás.

LULU A húsom Lulu.

SCHÖNING Lehet, hogy a fűzöd teszi.

LULU Fűzöt azt nem viselek.

SCHÖNING Elnézést kérek.

LULU Olyan jól érzem magam benne.

SCHÖNING Csak a pillangószárny hiányzik.

LULU Esetlen volna.

SCHÖNING A lábacsakád lendületéből nem venne el semmit.

LULU Hogy tetszik a frizurám?

SCHÖNING Így akartál hát elmenni a művésznőbálba?

LULU Nem tetszik?

SCHÖNING Így akartál a bálba menni?

LULU Így megyek oda.

SCHÖNING Es nem szégyelled magad?

LULU Darabokra tépnek.
SCHÖNING Egyáltalán nem szégyelled magad.
LULU Nem.
SCHÖNING Én egy vén hülye vagyok.
LULU Te egy... (Mivel Schöning a pamlaghoz vezet) Mit akarsz?
SCHÖNING (leül) Szeretnék még egyszer kissé felderülni melletted.
LULU Akkor tedd el a revolvert.
SCHÖNING Nem zavar.
LULU (Schöning térdére ül) Add ide.
SCHÖNING Hisz azért van nálam. (Lulu kezébe adja a revolvert)

Lulu felemeli a karját, és belelő a plafonba

Ne csinálj butaságokat.
LULU Hogy dörög!
SCHÖNING Élesre van töltve.
LULU (nézi a fegyvert) Csinos jószág.
SCHÖNING Egy olyan elragadó ördöghöz, mint te, nem lehet elég csinos.
LULU Es mit csináljak veled?
SCHÖNING Lódd agyon magad.
LULU (feláll, megigazítja a blúzát a trikója fölött) - Ha legalább a lovaglóostorodat is magaddal hoztad volna...
SCHÖNING Az csak tréfádolog.
LULU Az másféle gondolatokat ébresztene benned.
SCHÖNING (átfogja Lulu derekát) Adj még egy csókot.
LULU (Schöning térdére ereszkedik, átkarolja a nyakát és megcsókolja) - De hagyjuk azt a revolvert...
SCHÖNING Ez az ajak - ez az ajak!

Lulu megcsókolja

Csak egyre dúsabb!
LULU (csókolja) Hagyjuk a revolvert.
SCHÖNING Neked van szükséged rá.
LULU (csókolja) Kérlek...
SCHÖNING Ez így megy, mióta csak ismerlek.
LULU Akkor mért nem teszed meg te magad?
SCHÖNING Mert akkor fegyházba jutnék.
LULU Ehhez túlságosan is szeretsz.
SCHÖNING Neked ez nem lesz nehéz.
LULU Ne beszélj így - - kérlek - ne nézz így rám!
SCHÖNING Nyugalom, szívecském...
LULU Elsötétül előttem a világ...
SCHÖNING (simogatja) Légy engedelmes...

Lulu ásít

Tedd a szívedhez...
LULU -Még meleg...
SCHÖNING Elsütöni!

Lulu többször is megpróbálja

A mutatójával... (Próbálja Lulu kezét vezetni)
LULU (leengedi a fegyvert) -Ah... SCHÖNING Én pancser.

Lulu hátraveti a fejét, és összedörzsöli a térdeit

Te kis liba - ha most megtörtént volna...
LULU (fellélegzik) Akkor nyakig lennék a szószban!
SCHÖNING (észrevétlenül elvette tőle a revolvert) A lábaid, a lábaid..
LULU Elzsibbadtak nekem.
SCHÖNING Az édes riválisok!
LULU Ezt mondja mind.
SCHÖNING Mily bensőségesen simulnak össze a tökéletes bizonyoságban, hogy a másiknál a világon nincs szebb...

LULU Ó, istenem! - (Kinyújtóztatja a lábait) Kösd össze őket.
SCHÖNING Mert amint ördögi úrnőjük megmoccan...
LULU Máris külön kell válniuk.
SCHÖNING A féltékeny lovagoknak!
LULU Nem akarsz egyszer megint...
SCHÖNING Mit?
LULU Mi mást. - Kötözz össze, és korbácsolj meg.
SCHÖNING Hiába!
LULU Míg a vér ki nem serked. - Nem fogok kiabálni. - A zsebkendőmet harapdálom.
SCHÖNING Falra hányt borsó.
LULU (végigsimítja Schöning ősz haját) De mért nem bocsátasz meg legalább?
SCHÖNING Ez a morfium. -Mert belepusztulok. Már réges-rég megbocsátottam neked. Mindig olyan voltam hozzád, mint az apád. - Es most leszek igazán.
LULU - Föl akarok öltözni. Fogass be. Megyünk az Operába.
SCHÖNING A Bajazzók megy. Töröd a fejcskédet, van-e még valami kiút...
LULU (Schöning mellének dől) Engedj ^H engedj -
SCHÖNING Ha erősebb vagy...
LULU Engedj -- ki kell mennem!
SCHÖNING Kára fáradságért.

Lulu a földre bámul

Pontosan tudod, hogy hova kell menned.
LULU Én nem -én nem tudok arra gondolni!
SCHÖNING Gondolj arra, hogy... (Közben bensőségesen megcsókolja) ...annak a karjában fekszel, aki -
LULU (lefogja Schöning kezét) Még ne! - Még ne! - Olyan fiatal vagyok.
SCHÖNING Add a kezed.
LULU - A szívem beledermes...
SCHÖNING Ugyan már! -Nem fog fájni.
LULU (tartja a revolvert) Ez megöl!
SCHÖNING Nyugalom! -Nyugalom!
LULU Mért kell itt hagynom ezt a világot...
SCHÖNING Ne légy ostoba.
LULU Ó, Istenem!
SCHÖNING Fúj, milyen szánalmas vagy!
LULU Az állatoknak is szabad... Utána semmi vagyok.
SCHÖNING Megrészeget...
LULU (zokogásban tör ki) Mért kell itt hagynom ezt a világot...
SCHÖNING Nyugalom, nyugalom...
LULU (sírva) - Én olyan - boldog vagyok - olyan boldog - mért kell nekem -ha már éltem -mért kell nekem -az állatoknak -szabad élni -az állatoknak -is szabad -is Szabad -én csak -azt tettem, amit mindenki más - nő vagyok - nő vagyok - húszéves vagyok...
SCHÖNING Ne légy ostoba...
LULU Ó, Istenem...
SCHÖNING Nem érzel majd semmit...
LULU (a revolvert a szívének szegezi) Istenem, irgalmazz nekem...
SCHÖNING (térdével noszogatója) Unalmas vagy...
LULU Ó -elsötétül előttem a világ...
SCHÖNING (Lulu kezét a revolverrel Lulu bal melle alá irányítja) Ide - ide - mire való ennyi töprengés!
LULU (kitágult szemmel) - Máris...
SCHÖNING Még soha nem láttalak ilyennek...
LULU Hagyd abba... hagyd abba...
SCHÖNING Fúj...
LULU Máris...
SCHÖNING Gyerünk...
LULU -Utána semmi sem vagyok -csak egy halott nő - SCHÖNING A fenébe...! (Lerángatja Lulut a térdéről, és a pamlag felé penderíti. Izgatottan elmegy balra)

LULU (a pamlag előtt fekszik, a revolvert mellének szegezi, sikoltozva zokog) - Én -ezt -nem tudom -még nem tudom -ó -az életem -

Schöning visszajön

(Félig fölemelkedik, a revolvert még mindig magára szegezi, eltorzult arccal) - Légy türelmes - kérlek - légy türelmes - csak egy percig - élni még - mindjárt - (Térden kúszik a férfi felé) - könyörgöm -könyörgöm -

SCHÖNING (idegesen toppant) Mi lesz már?

LULU (homlokát a padlóba veri) - Nem bírom - nem bírom - nem bírom megtenni - (Összegörnyed) -nem gondolkozni -éjszaka - éjszaka - éjszaka - Isten - (Csapkod maga körül) -Ó -Ó - - Ó!

SCHÖNING (hirtelen elsápad, bizonytalanul) Hát nincs benned semmi - semmi...

LULU Mindig éjszaka lesz - ha széttörök - széttörök - - szíven lövöm magam!

SCHÖNING (a bal oldali előszínpadon, dadogva) Va - vagy én cs - csináljam...

LULU Nem -nem -nem -

Schöning előveszi a tárcát, és bead magának egy morfiuminjekciót

Én akarom... (Fölemeli a fejét)

SCHÖNING Akarod...?

Alwa a karzaton kilép a függöny mögül - némán tördeli a kezét

RODRIGO (kírt az asztal alól, karon ragadja Schöninget) Vigyázzon... (Két lövés hallatszik)

SCHÖNING (előretámolyog) Nekem...

RODRIGO (felfogja Schöninget) Azért akartam még -

SCHÖNING (vért köp) Nekem -jól ellátták a bajomat -

Lulu felszökken, fölszalad a lépcsőn, és Alwába kapaszkodik

RODRIGO (Schöninget a pamlaghoz vezeti) -Hogy tudta ezt -ennyire elszúrni - (Mutatja a jobb kezét, amin végigömlik a vér) Én is megkaptam a magamét - (Schöninget a pamlagra fekteti) -Várjon - - mindjárt -mindjárt hozok orvost -

SCHÖNING (nyitott szájjal) Maradjon csak - - itt...

Szünet

LULU (lábujjhegyen közeledik) - Fájdalmat okoztam neked...?

SCHÖNING (észreveszi Lulut) Én -- gyilkosnőm -- ez éget -éget -- menekülj - biztos helyre -- biztos helyre -- a kulcsokat -- vedd ki a kulcsokat - a zsebemből...

LULU -Nem érzel semmit...

SCHÖNING - A páncélszekrényben - hatvanezer - ne veszíts időt - víz, adj vizet -egy pohár vizet - - - kérlek -

LULU Így nem mehetek ki...

SCHÖNING Tündér... tündéreké...

RODRIGO Akkor igyon az úr -pezsgőt...

SCHÖNING Ha véletlenül -volna...

Rodrigo a felbontott üvegből gyorsan tölt, és a pamlaghoz viszi

- Szomjan halok - mindjárt -szomjan halok -

LULU (elveszi Rodrigótól a poharat) Hagyja, majd én... (Letérdel, és a poharat Schöning ajkához illeszti)

SCHÖNING Kicsi -gyilkosnőm-- (Iszik) -te maradsz -te hű maradsz magadhoz - mindjárt...

LULU -Ettől majd -részeg leszel...

SCHÖNING (miután kiürítette a poharat) - Ó -ó-- izzik-- kiszáradok - a nyelvem -- a nyelvem -

RODRIGO (a még felbontatlan üvegből kihúzza a dugót) Igyon. - Ez csak az első pohár volt. - Igyon csak -amennyit bír...

Alwa közeledik a pamlaghoz

SCHÖNING Te is--fiam...

ALWA -Július Caesar...

SCHÖNING - Most már értem - - összeszűrtem - a levelet - - a következő - - következő - - te vagy - a következő -te... RODRIGO (megtöltötte a poharat, és inni ad Schöningnek) - Csak rajta! -Rajta! -Bátran!

SCHÖNING Vér -vér úszik benne...

RODRIGO Azén vérem....

SCHÖNING -Álmodok...

RODRIGO Nem méreg... (Lulunak) Ha nagyságos asszony volna olyan szíves...

LULU (elveszi tőle az üveget és a poharat) Magát isten bizony nem láttam.

RODRIGO (zsebkezdővel bekötözi a kezét) -Jelentéktelen.

SCHÖNING Maga -akrobata -

RODRIGO Római karikák -elsősorban. - (Lulunak) Csak töltsé mindig újra tele.

LULU (pezsgőt tölt Schöningnek) -Ezt nem veheted tőlem zokon...

SCHÖNING -Tündéreké -gyilkosnőm -

RODRIGO (magában) Égy kis horzsolás...

LULU Majdnem sikerült magamat...

SCHÖNING Jobb -- már jobb -

ALWA Akarod, hogy orvosért küldjek...

SCHÖNING -Vedd ki -vedd ki - a kulcsokat - a zsebemből -nem tudok -megmozdulni se -tudod -az iratok -az anyám iratai - ó el - el -el -nem tudta -irgalmas -egy nyár -nyári hónap -nyár -nyár - - Ó...

LULU (megcsókolja) Nézz ránk! - Nézz ránk! - Nem nézel ránk!

SCHÖNING Van még abból - - - a -szorongás - - gyomorégés - -

- -Morfium! -Morfium! -Morfium...

RODRIGO Adjon neki még pezsgőt...

LULU (megteszi) -Majdnem saját magamat...

SCHÖNING -Él-- mentsétek magatokat -biztos helyre -- el vagytok

- -- el vagytok veszve -orvost -nem kell orvos -pénzt adok--

- pénzt adok nektek -amivel - hidat - hidat lehet -építeni - a - a

- a - a -felsziget fölött -az ember már --- - (Nyög) O...

LULU Ez vérfagyasztó!

SCHÖNING Igen, igen -csókolj meg -még -egyszer...

Lulu fölé hajol, és megcsókolja, miközben jobb kezét Schöning szívére teszi

RODRIGO (Alwának) - Ennek már egészen lisztes a képe. - Hátborzongató szín! -Nem szeretnék így kinézni -vigyen el az ördög! -

- De azért elég tisztességes kárpótlás -micsoda csókok! -Ezt már magával viszi a sírgödörbe. - Ez ám a becsületes jóvátétel - ilyen csókokkal útra kelni! - A mi fajtánkbéli még egy szivarcsutkát se kap a pofájába...

ALWA - Maga honnan keveredett ide?

RODRIGO A biliárdkávéházból. -

Szünet

LULU (kiegyenesedik) Halott.

ALWA Apám...

RODRIGO Engedelmmükkel, uraim, ajánlom magamat - még a végén én leszek a bűnbak...

ALWA A kezébe kell tenni a revolvert - míg nem késő...

RODRIGO Az nem sokat segítene, uram - nem ismerem az ön szakterületét -de elég nehezen lőhetne hátra magát.

LULU Én Párizsba megyek... (Alwához) Vedd ki a kulcsokat -gyorsan!

ALWA (kiüríti Schöning nadrágzsebeit) -Es mit csinálsz Párizsban?

SCHÖNING (színtelen hangon) - Hidat -

ALWA (hátralép) Hu -h u -

LULU Nyugalom...

RODRIGO Mintha kripta mélyéből szólna. - Már messze jár...

ALWA (*kulcsokkal a kezében*) Magaddal viszel engem is...
LULU -Á t kell öltöznöm...
ALWA Különben nem adom oda a pénzt.
LULU Nem tilthatom meg, hogy Párizsba utazz.
ALWA Nem hagyhatsz itt a nyomorúságban.
LULU Add ide a ruhámat...
ALWA Te vagy a végzetem...
LULU Add ide a ruhámat...
ALWA Igen...
LULU Azon fekszik...
ALWA (*kihúzza Lulu reggeli ruháját Schöning alól, és Lulura borítja*)
Már nem tudom nélküled elképzelni az életemet...
LULU Csupa vér....

RODRIGO A nagyságos asszony bepiszkolja vele a dresszét...
LULU Nem számít. -Ugyis mindjárt leveszem...
ALWA Kiürítem a páncélszekrényt. -Aztán bezárjuk a házat.
LULU (*az ajtóban jobbra*) A vonat nyolckor indul...
ALWA Párizsba...
RODRIGO Mintha hallanék valamit...
SCHIGOLCH (*a karzat közepén megemeli a függönyöket*) Puskapor-
szagot érzek...
ALWA (*megrogyyan a térdre*) Ez ki?
LULU Az apám...

A negyedik és az ötödik felvonást következő számunkban közöljük

Kiadó: Színház Alapítvány. Felelős kiadó: Koltai Tamás
Készült a Széchenyi Nyomdában